

ספר הזֵהר

ספֵרא דְצְנִיעוֹתָא

אֲשֶׁר חִבְרוּ הַתַּנָּא הָאֱלָקִי
רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּר יוֹחָאי זִיע"א
וּבו כָּלֵל אֶת כָּל תּוֹרַת הַנְּסֻתָּה, וְכִידּוּעַ שְׁהַרְשׁוּבִי
נִיצוּץ נְשֻׁמַת מֹשֶׁה רַבִּינוּ ע"ה, עַל כֵּן חִילְקוּ בְּחֻמְשָׁה
חֻלְקִים כְּדִגְמַת חֻמְשָׁה חוּמְשֵׁי תוֹרָה.

מִחְלָק לְלִמּוּד שְׁבוּעֵי - דָּף לִיּוֹם

כְּדִי שֶׁכָּל הַלּוֹמֵד בּוּ [בְּשָׁתֵי דְקוֹת לִיּוֹם] יִזְכֶּה לְסִימוּ
בְּשָׁבוּעַ אֶחָד, מִכֵּיּוֹן שֶׁהוּא כּוֹלֵל כָּל תּוֹרַת הַסּוּד בְּקַצְרָה.
נֶחְשָׁב לוֹ כְּלּוּמֵד אֶת כָּל הַזֵּהר הַקְּדוּשׁ. וּבָזָה כָּל אֶחָד
יְקִים דְּבָרֵי הַתַּנָּא הָאֱלָקִי שְׁנוּ מִיּוֹדוּתֵי - לְמַדוּ תּוֹרַתִי
(גִּטִּין סו, א). וְעַל יְדֵי לְמוֹדִינוּ זֶה נִזְכֶּה "דְּהַתַּנָּא הַקְּדוּשׁ
הַרְשָׁבִי ע"ה יִתְעַטֵּר וְיִשָּׁב בְּגוֹן כְּמֶלֶךְ בְּרֵאשׁ (אור הַחֲמוּה).

יִצְא לְאוֹר עַל יְדֵי "מִפְעַל הַזֵּהר הָעוֹלָמִי"
בְּעִיה"ק בֵּית שְׁמַשׁ תּוֹבֵב"א
סיון תשע"ב לפ"ק

הוצאת:

"מפעל הזוהר העולמי"

רחוב נחל לכיש 24/8

רמת בית שמש ארץ ישראל

טל: 02-995-1300.פקס / 054-843-6784

hazohar.com@gmail.com

תוכן הספר

- ◇ מבוא לספרא דצניעותא
- ◇ הקדמה א' לספרא דצניעותא
- ◇ הקדמה ב' לספרא דצניעותא
- ◇ ספרא דצניעותא - מחולק לימי השבוע
- ◇ למנצח בצורת המנורה

מבוא לספרא דצניעותא

איתא בכתבי האריז"ל, היות רבי שמעון בר יוחאי ניצוץ משה רבינו עליו השלום, על כן עשה "ספרא דצניעותא" שבו חמשה פרקים פנגד חמשה חומשי תורה, והיות שהתורה הקדושה יש בה נגלה ונסתר, על כן עשה גם הוא חמשה פרקים לספרא דצניעותא שהוא נחשב לנסתר הנסתרות, והגם שהזהר הקדוש גם הנגלה הוא נסתר, עם כל זה יש נסתר הנסתרים וסוד הסודות.

וְדַע דְּחַמְשָׁה פְּרָקִים אֱלוּ כּוּלְלִים כְּמַעַט
כָּל הַזֹּהַר וְתִקּוּנֵי הַזֹּהַר וְכָל קְשָׁרֵי
גְּדָרֵי הָאֲצִילוֹת, וְתִקּוּן גְּדוֹל הוּא לְלִמּוּד
בְּכָל יוֹם פָּרָק אֶחָד מִסְפָּרָא דְצִנְיָעוֹתָא,
וּכְבָר גִּילּוּ לָנוּ כָּל הַצְּדִיקִים וּבְרָאשֵׁם
מִרְן הָאֵר"י הַחַי שְׁלִשׁוֹן הַזֹּהַר הוּא מְסַגֵּל
מְאֹד לְטָהָרַת הַנְּשָׁמָה, "וְרַק הַקֶּבֶ" הַ יוֹדַע
שְׁעֶסֶק הַלִּימּוּד הַזֶּה הוּא רֹאשׁ לְכָל
הַתִּיקוּנִים" (לְשׁוֹן הַרְמַח"ל – דְּרָךְ עֵץ הַחַיִּים),
וְעַל אַחַת פְּמָה וּכְמָה חַמְשָׁה פְּרָקִים אֱלוּ,
אֲשֶׁר מִמֶּשׁ כָּל תְּבָה לֹא יַעֲרַכְנָה זֶהָב
וּכְלֵי פֶזַז. (כְּלִשׁוֹן תַּלְמִיד הָאֲרִיז"ל הַמְּפָרֵשׁ אֶת
הַסְפָּרָא דְצִנְיָעוֹתָא).

וְכַתֵּב בְּסִפְר נְתִיב מְצוּוֹתֶיךָ (נְתִיב הַיְחֻד
שַׁעַר ב' אוֹת ג'), וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: וְדַע
שְׁכָל סִפְר הַזֹּהַר וְחִיּוּב לְמוֹדוֹ וְחִיּוּב

לימוד של כתבי מֶרֶן הָאֵר"י הכל מצות
 עשה "לדבקה בו". ובנתיב התורה (שביל
 א' אות י') כתב "בעסקו במתיקות לשון
 הזוהר ובאור של סודות התורה
 "מתוקים מדבש" מתוקים ודאי, "טעמו
 וראו פי טוב ה'", בכל אלא יתמתקו
 הדינים וממש יתהפך ברגע לאיש אחר,
 בלב רחב ושמה, ובזה ממתיק הדינים
 וכורת ומשבית הקלפות, עפ"ל. ובספר
 סור מרע ועשה טוב (דף ס' ס"א) כתב:
 ספר הזוהר כולו יראת שמים ומוסרים
 גדולים בשעור קומה, איך לקדש כל
 אבר וכל שערה ממש לעבודת הבורא
 ברוך הוא וברוך שמו, עפ"ל.

ובתפארת שלמה (ל"ג בעומר) כתב וזה
 לשונו: מבואר בספרים

הַרְמֵז בְּזוּהַ, (דְּבָרִים פָּרָק לֹא כֹא) "כִּי לֹא
 תִשְׁכַּח מִפִּי זֵרַע'וֹ" סוֹפֵי תַבּוּת יוֹחֵאִי,
 מֵאֲשֶׁר כִּי הוּא הֵיךְ מִשׁוֹרֵשׁ נִשְׁמַתּוֹ שֶׁל
 מִשָּׁה רַבִּינוּ ע"ה רַעֲיָא מְהִימְנָא וְזִכּוּתוֹ
 עוֹמֵד לָנוּ, לְהִיּוֹת לְעֶזֶר לְכָל הַבָּאִים
 לְטָהַר, אֲשֶׁר בְּשֵׁם חֲסִיד יִקְרָא, לְזִכָּר
 נִשְׁמַתּוֹ עַל יְדֵי לִימוּד הַזּוּהַ"ק, וּמִבְּאֵר
 בְּזוּהַ"ק (בְּמִדְבָּר קכ"ד:) בְּזִכּוּת סִפְרָא דָּא
 יִפְקוּן מִן גְּלוּתָא, וְזוּהַ הַרְמֵז בְּרֵאשִׁי
 תַבּוּת בְּפָסוּק (שְׁמוּאֵל א פָּרָק ב' ט') "ר' גְּלִי
 ח' סִידִּיּוֹ י' שְׁמֹרָא" גִּימְטְרִיָּה "זוהר" כִּי

※ ————— ※ הארות ※ ————— ※

א. וְהַמְשָׁךְ הַפְּסוּק אֹמֵר: "וְרִשְׁעִים בַּחֲשֵׁךְ יִדְמוּ"
 לְרֵמֵז שְׁמִי שְׁלֹא רוֹצֵה לְלַמּוּד זוּהַר הַקְּדוּשׁ אֵין
 לוֹ אֶת הָאוֹר שֶׁל הַזּוּהַר וְהַפְּסוּק קוֹרָא אוֹתוֹ
 רִשָּׁע הַיּוֹשֵׁב בַּחֲשֵׁךְ, וְדוּמָם וְאֵינוּ לוֹמֵד, עַכ"ל
 סִפְר בְּדֵי עֲרֻבוֹת.

הוא השמירה המעלה בכל הענינים
 לזכך נשמתם וזכותו עודנו עומד עמנו
 תמיד בבחינת צדיק יסוד עולם, עכ"ל.
 ובספר בני יששכר כתב, רבי שמעון
 בן יוחאי קראוהו "בוצינא
 קדישא", כי על ידו נתגלו באתגליא
 סודות התורה, הוא סוד האור פי האור
 הגנוז בתורה, על פן נקרא ספרו
 הקדוש זהר, אור המביק מסוף העולם
 ועד סופו אור הטוב הגנוז בתורה, עד
 כאן לשונו.

ועוד כתבו המפרשים זי"ע (יפה שעה,
 הדרת מלך, זהר חי): דהנה ספר זה
 חברו רבי שמעון בר יוחאי בחמשה
 פרקים בסוד עולם התקון, כנגד
 החמשה פרצופי האצילות, וסדרם

מבריייתות שהיו מקבלות לתנאים
מהר סיני מימות משה רבנו עליו
השלום, ובאלו החמשה פרקים כלל
רבי שמעון בר יוחאי זכותו יגן עלינו
אמן רוב חכמת הקבלה, והם מעוט
המחזיק את המרבה, לשון קצר בחכמה
נפלאה ומפארת, וכל מאמר סובל
כמה פרושים, ונקרא ספרא דצניעותא
משום שנאמר (משלי יא ב) "ואת צנועים
חכמה", שאין לגלות החכמה אלא
למי שהוא צנוע במעשיו, עד כאן
לשוננו.

יש לפרש צנועים – לחלק המילה –
"ענו צמי", שמי שהוא ענו וצמא
לדבר ה' ורוצה לדעת סודות תורתו
הוא ראוי וצריך ללמד הסודות וכל

**הפרד"ס – ולכל זה בודאי יזכה על ידי
שיהגה בלמוד הזהר הקדוש.**

הרוצה לזכות לארח את הרשב"י בביתו
למד זהר הקדוש - הרשב"י זי"ע יושב
אתנו בלומדינו תורתו

**כתב המקבל הקדוש רבי אברהם
אזולאי זי"ע"א זקנו של החיד"א
בשם המקובל הרב אברהם גלאנטי
זי"ע, בספרו "אור החמה" על ה"אדרא
דמשכנא" (שבפרשת משפטים דף קכ"ג ע"ב),
וזה לשון קדשו: אפילו עוד היום אחר
שנפטר רשב"י מבינינו, כל זמן שאנו
עוסקים בדברי האדרא, "אתער" בא
רבי שמעון מעטר כמלך בעטרותיו
בראש, וישב בגוון, עכל"ק.**

הַקְדָּמָה

י'הוּדִים ה'תְּקַבְּצוּ וְלִמְדוּ ה'זֶהר
 הַקְדוֹשׁ הַמְּסַגֵּל לְכָל מְרַפָּא
 וְלַפְעַל יְשׁוּעוֹת וְלִקְבֵּלַת הַתְּפִלוֹת,
 וְכַדְבָּרֵי הַקְדוֹשׁ הַצְּדִיק הַמְּלוּבֵן רַבִּי
 יַעֲקֹב אַבּוּחֶצִירָא זְכוֹתוֹ יְגַן עָלֵינוּ אָמֵן
 בְּסִפְרוֹ "בְּגִדֵי הַשָּׂרָד" עַל הַגְּדָה שֶׁל פֶּסַח
 (עֲמוּד קי"ב עַל הַפְּסוּק "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה' דְּלוֹתֵי
 וְלִי יְהוֹשִׁיעַ"). וְזֶה לְשׁוֹנוֹ: נִחְזֹר לְעֲנִין
 רֵאשׁוֹן שֶׁפִּרַּשׁ לְהַשְׁלִים הַמְּזֻמּוֹר עַל
 הַדֶּרֶךְ הָרֵאשׁוֹן שֶׁפִּרַּשְׁתִּי "שׁוֹמֵר פְּתָאִים
 ה' דְּלוֹתֵי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ", הִנֵּה כְּתַבְּנוּ
 דְּכִשְׁחוּשֵׁב הָאָדָם תָּמִיד שֶׁהַשְּׂכִינָה בֵּין

עיניו כמו שנאמר "שויתי ה' לנגדי תמיד", הקב"ה מדיח מעליו כל המקטרגים והמשטינים ומקבל תפלתו, ובכל עת שהוא קורא לו הוא עונהו. ועל זה יש להקשות כי לא שיך הדבר הזה כי אם ביודעי סודות ה' לעשות יחודים למעלה וכמו שאמר נמי דוד המלך עליו השלום "קרוב ה' לכל קראיו לכל אשר יקראהו באמת", והאמת הוא, שיודע סודות ה' לעשות יחודים במרכבה העליונה, ואם אינו יודע, דבר פשוט הוא דהחיצונים דוחים תפלתו לחוץ, ואם כן, היכי אמרינן עכשו דכשיהיה האדם משהו ה' נגד עיניו ענהו ה' בכל עת שהוא קוראו, ומדחה מעליו כל המשטינים, ולזה בא

דוד המלך עליו השלום להשמיענו
דהקב"ה בוחן כליות, וכשרואה שהאדם
כונתו לעבוד אותו בלבב שלם, ודואג
לדעת סודו ויחודיו כדי לעובדו כראוי,
ועדין לא השיגה ידיעתו, כגון זה
הקב"ה מחזיק בידו ומגן עליו מן
החיצונים, ונותן בלבו חכמה ובינה
לדעת סודות התורה ויחודה, וזה
שאמר הכתוב כאן "שומר פתאים ה'",
הפתי ידוע הוא שאין לו דעת, ולגבי
יחוד ה' כל זמן שאין האדם יודע
הסודות כדי לעשות יחודים עדין פתי
הוא, ויש עליו קטרוג מן החיצונים,
אמנם כשרואה הקב"ה שהאדם נתן
דעתו ולבו לחקור ולהבין סודות התורה
כדי לעבוד ה' בשלמות, מאותה שעה

שָׁנַתְּנָן דְּעֵתוֹ הַקָּב"ה שׁוֹמְרוֹ וּמִגֵּן עָלָיו,
וְעוֹנָה אוֹתוֹ בְּכָל עֵת שֶׁהוּא קוֹרְאוֹ, כְּמוֹ
שֶׁנֶּאֱמַר לְדַנְיָאֵל (דְּנִיָּאֵל פָּרַק י' י"ב) "וַיֹּאמֶר
אֵלַי אֵל תִּירָא דְנִיָּאֵל כִּי מִן הַיּוֹם הָרֵאשׁוֹן
אֲשֶׁר נָתַתְּ אֶת לְבָבְךָ לְהִבִּין וּלְהִתְעַנּוֹת
לְפָנַי אֶלְקִיךָ נִשְׁמְעוּ דְבַרְיֶךָ וְאֲנִי בְּאֵתִי
בְּדַבְרֶיךָ", הֵרִי מְבֹאֵר דְּכִשְׁנַתְּנָן לְבוֹ
לְהִבִּין וּלְהִתְעַנּוֹת נִשְׁמְעוּ דְבַרְיֹו, וְלִזְהָ
אָמַר עֲכָשׁוּ "שׁוֹמֵר פְּתָאִים ה'", הֵם
שְׁעֵדִין לֹא הִבִּינוּ בְּסוּדוֹת הַתּוֹרָה
וּבִיחּוּדִים, אֲבָל נָתְנוּ דְעֵתָם לְהִבִּין,
מֵאוֹתָהּ שְׁעָה שְׁנַתְּנוּ דְעֵתָם שׁוֹמְרִים ה'
וּמִגֵּן עֲלֵיהֶם וּמְחַזֵּיק בְּיָדָם עַד שְׁיִבִינוּ.
וְאוֹמֵר דְּוֹד עָלָיו הַשְּׁלוֹם, וְגַם אֲנִי
"דְלוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ", דְּהֵינּוּ עֲכָשׁוּ אֲנִי
דֵּל מִיִּדְעֵת הַסּוּדוֹת כְּרָאוּי, וְאֲנִי

מִתְפַּלֵּל וּמִתְחַנֵּן לְפָנָיו יִתְבַּרֵךְ שְׁיִוְשִׁיעֵנִי
 מִן הַדְּלוּת הַזֶּה, וַיֵּאִיר עֵינַי בְּסוּדוֹת
 תּוֹרָתוֹ כְּדֵי לַעֲשׂוֹת רְצוֹנוֹ כְּרְצוֹנוֹ.
 וְהִנֵּה ד'לוֹתִי וְלִי יְהוֹשִׁיעַ רֵאשִׁי
 תְּבוֹת יו"ד, וְיו"ד הִיא בְּחֻכְמָה שֶׁהוּא
 אָבִא, וּמִשָּׁם הוּא עָקֵר סוּדוֹת הַתּוֹרָה,
 וְרִמְזַה הַדְּבָר הַזֶּה כָּאֵן, לְהוֹדִיעַ שֶׁעַל
 עֲנִין זֶה הוּא מִבְּקֶשׁ שְׁיִתְגַּלוּ לוֹ
 סוּדוֹת הַתּוֹרָה. עוֹד, יְהוֹשִׁיעַ אוֹתִי
 יְהו"י ש"ע, מִשׁוּם דְּהַזֹּכָה לְסוּדוֹת
 הַתּוֹרָה בְּאִמְתוֹת כְּרֵאוֹי, זוֹכָה לְהֵאֲרֵת
 ש"ע נְהוֹרִין. וְאָמַר כְּשֶׁאֲזַכֶּה לְסוּדוֹת
 הַתּוֹרָה כְּרֵאוֹי וְלִש"ע נְהוֹרִין, אֲזִ
 בְּאוֹתָהּ שָׁעָה אוֹמֵר לְנַפְשִׁי "שׁוּבִי נַפְשִׁי
 לְמִנוּחֶיכִי כִּי ה' גָּמַל עָלֶיכִי", עַד
 כָּאֵן לְשׁוֹנוֹ.

רואים מדבריו הקדושים כמה חיוב
גמור הוא ללמד ולדעת סודות
התורה כדי להנצל מן החיצונים, ולכל
הפחות לבקש ולרצות לדעת וזהו
בודאי על ידי שבתחלה ילמד כסדר
זהר הקדוש ותטהר נשמתו ותבער
בלבו אש אהבת ה', וחשקת למוד
התורה הקדושה, בזה בודאי ירצה לפני
אדון כל, ויזכה שיפתחו לפניו שערי
החכמה העליונה, וכמו שסדר מרן הבן
איש חי למוד בסעודת ליל הסדר על
פי דברי הזהר הקדוש (הובא בלשון חכמים
חלק א' סימן נ"ד) שפ"ח אכילת המצה היא
לעשות קטטה [מלשון מצה ומריבה]
עם הסטרא אחרא והחיצונים, וכן היא
לרפואה, רפואה גופנית ורפואה

נפֿשית, וְכֹל הָאוֹכֵל מִצֵּת מִצֹּה זֹכֶה
 לְהָאֲרַת הַחֲכָמָה הָעֲלִיּוֹנָה וְלִדְעַת וְלִהְבִּין
 אֶת סוּדוֹת הַתּוֹרָה שְׁזָה הָעֵקֶר לְדַעַת
 וְלִהְבִּין אֶת פְּנִימִיּוֹת הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה.
 וְזֶה לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ: חָגָא דְפִסְחָא דְרוּעָא
 יְמִינָא כַּמָּה חָבִיב אַנְתָּ וַיִּקִּיר... הָאִי
 לַחֲמָא אִיקָרִי מִצָּה בְּגִין דְקָא מְשַׁדְּדַת
 וּמְבַרַחַת לְכָל סְטָרִין בִּישׁוּן דְעֵבִידָא בְּהוּ
 קְטָטָה... בְּךָ אֶכְלִין יִשְׂרָאֵל מְכָלָא
 דְאַסּוּוֹתָא, בְּךָ אֶכְלִין מִצָּה דְאִיהִי אַסּוּוֹתָא
 לְמִיעַל וְלְמַנְדַּע בְּרָזָא דְמַהֲמָנוּתָא, דָּא
 אִיהוּ נִהְמָא דְאַחֲכִימוּ בְּהָ יִשְׂרָאֵל
 חֲכָמָתָא עִילָאָה דְאוּרִייתָא וְעֵלוּ
 בְּאוּרְחָהָא. (עֵין שָׁם בְּאוּרְךָ). וְכֵן הוּא בְּזֵהֶר
 הַקְּדוּשׁ פְּרָשַׁת תְּצִוָּה (דָּף קפג ע"ב), שְׁכַתְּב
 שְׁשָׁנִי לְחָמִים אֶכְלוּ יִשְׂרָאֵל כְּשִׁצְאוּ

מִמְצָרִים, א, מִצָּה, ב, מִן, וּבְשִׁנְיָהֶם
סְגוּלָה לְדַעַת סוּדוֹת הַתּוֹרָה, וְאָמַר

※—————※ הארות ※—————※

ב. כתב ב"מגלה עמוקות", שהמן הוא כנגד הלוחות כי לא ניתנה תורה אלא לאוכלי המן, ולכן נזכר כ"ח פעמים מן בתורה כנגד כ"ח לוחות שנזכרו בתורה, יד פעמים בפרשת כי תשא וי"ד פעמים בפרשת עקב, עכ"ל (עיי"ש אופן ק"ע). - ואפשר לרמז בזה, דהמן נותן כוח לקבל את סודות התורה וכן הלומד סודות התורה, בוודאי נותן כוח ועילוי לפמליא של מעלה, ומקיים בזה הפסוק "ועתה יגדל נא כח ה'", ויש בנותן טעם כל המשך הפסוקים שמה המתקיים על ידי לומדי הזוה"ק: (במדבר פרק יד פסוקים יז-כא) וְעַתָּה יִגְדַל נָא כַח אֲדָנָי כַּאֲשֶׁר דִּבַּרְתָּ לְאֹמֵר. ה' אֶרְךָ אַפַּיִם וְרַב חֶסֶד נִשְׂא עֵינָיו וְפָשַׁע וְנִקְהָ לֹא יִנְקָה פֶקֶד עֵינָיו אַבּוֹת עַל בָּנִים עַל שְׁלֹשִׁים וְעַל רַבְעִים. סֶלַח נָא לְעֹון הָעָם הַזֶּה כַּגְּדֹל חֶסֶדְךָ וְכַאֲשֶׁר נִשְׂאֵתָה לְעָם הַזֶּה מִמְצָרִים וְעַד הַנְּהָ. וַיֹּאמֶר ה' סֶלַחְתִּי כַּדְבָרְךָ. וְאוֹלָם חַי אֲנִי וַיִּמְלֵא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ. שלומדי הזוהר הקדוש מרבים הרחמים

הַרְשֵׁב"י בְּמַכִּילָתָא "לא נתנה תורה אלא
 לאוכלי המן" (הובא בְּרִש"י דְּבְרֵי הַיָּמִים ב, לא,
 ד), וּבְזֶהֱרַר הַקְּדוֹשׁ פָּרַשְׁת בְּשַׁלַּח (דף סב
 ע"ב) כְּתָב: בְּהֵימָּא שְׁעָתָא נָטַף טְלָא
 קַדִּישָׁא... וּמַהֲהוּא טְלָא דְנִהוּרָא עֵילָאָה
 קַדִּישָׁא הָוָה נָגִיד נְחִית מָנָא לְתַתָּא...
 וְהֵהוּא מָנָא הָוָה סָלִיק רִיחִין דְּכָל

※—————※ הארות ※—————※

והחסדים מי"ג מדות הרחמים ומעוררים את כל עם
 ישראל לתשובה ואז זוכים ל"ויאמר ה' סלחתי
 כְּדָבָרְךָ", ועל ידי זה תמלא הארץ דעה את ה' כמים
 לים מכסים "וַיִּמְלֵא כְבוֹד ה' אֶת כָּל הָאָרֶץ"
 ותבטל מלכות הרשעה וערב רב כת דליה מן
 הארץ, [כמבואר במהרח"ו הקדמת עץ חיים], ואז
 יבוא משיח ברחמים וחסדים, כמו שאמרו חז"ל,
 (סנהדרין דף צ"ח א') אמר רבי אלכסנדר רבי יהושע
 בן לוי... כתיב וארו עם ענני שמיא כבר אנש
 אתה... זכו עם ענני שמיא.

בוֹסְמִין דְּגִינְתָא דְּעֵדָן... וּמְבַרְךְ לְמַלְכָּא
קְדִישָׁא עֵילָאָה, וּכְדִין מִתְבָּרַךְ בְּמַעוּי,
וְהוּהוּ מְסַתְּפַל וַיֵּדַע לְעֵילָא וְאַסְתְּכִי
בְּחֻכְמָה עֵילָאָה, וְעַל דָּא אִיקְרוּן
דוֹר יְדָעָה, וְאַלִין הוּוּ בְּנֵי מְהֻמְנוּתָא
וְלַהוּן אֲתִיבְתָּ אֲוִרֵיתָא לְאַסְתְּכָלָא בְּהַ
וְלְמַנְדַּע אֲרַחָהָא. עַד כָּאן לְשׁוֹנוֹ הַקְּדוּשׁ,
(עֵין שָׁם בְּאַרְךְ). וּמְבַאֵר שְׂפָאֲשֵׁר אָכְלוּ
אֶת הַמֶּן הָיָה מִתְבָּרַךְ בְּמַעֲיָם וְקִבְלוּ
אוֹר רוּחָנִי וְרָאוּ מַה שְׁלַמְעֵלָה וְזָכוּ
לְחֻכְמָה הָעֵלְיוֹנָה וְעַל זֶה נִקְרָאוּ דוֹר
יְדָעָה, וְהֵם הָיוּ בְּנֵי הָאֻמוֹנָה, וְלָהֶם נִתְּנָה
תּוֹרָה לְהַסְתְּפַל בְּהַ בְּפִנְיֵימִיּוֹתָהּ וְלְדַעַת
דְּרַכְיָהּ. וּמוּכַח מִדְּבַרֵי הַזּוּה"ק שְׁעַקֵּר
נְתִינַת הַתּוֹרָה נִתְּנָה לְאֵלוֹ שְׁלוֹמֵדִים
סוּדוֹתֵיהָ.

האור החיים הקדוש פרשת ויחי (מט, יא) כתב שכחו של הגואל העצום מלך המשיח הוא, שצריך שיתעסקו ישראל ביינה של תורה, ובאור הדברים שילמדו את פנימיות התורה הנקראת "יינה של תורה" (גם ין גימטריא סוד).

וידוע המעשה עם החכם באשי של בבלי "הרב הלל" זיע"א (הספא של הגאון הצדיק רבי יעקב הלל שליט"א ראש ישיבת "חברת אהבת שלום" בירושלים) שהיה תלמיד חכם חשוב צדיק וגאון גדול, אך לא למד קבלה, וכשהיה בערך בגיל שבעים, אמר לו הצדיק חכם סלמן אליהו בעל "פרם שלמה" על העץ חיים (אביו של הראשון לציון המקבל הגה"צ הרב מרדכי אליהו זצ"ל) דע לך אם לא תלמד

חכמת הקבלה תצטרף לחזר בגלגול,
 וגם אם בפעם הבאה תהיה חכם באשי
 וגאון גדול, וגם אז לא תלמד קבלה, לא
 יעזר לך כל תורתך, ותצטרף לחזר
 בגלגול אפילו ג' פעמים עד שתלמד
 חכמת הקבלה. ומיד שמע לו והארץ
 ימים למעלה ממאה שנים ונעשה חכם

※ ————— ※ הארות ※ ————— ※

ג. חכם יהודה פתייה ז"ע – מגלה מה שכתב בסוד:
 החפץ בחיים יתחיל ללמוד קבלה: מרבינו זצ"ל
 שמענו שלא פעם יעץ לתלמידי חכמים גדולים
 שהיו חולים שיקבלו על עצמם לעסוק בתורת הח"ן
 וללמוד קבלה. וסיפר בנושא זה שזוכר בקטנותו
 הלך ביחד עם חכם יהודה פתייה זצ"ל ואביו זצ"ל
 לבקר את אחד מחו"ר בבל רבי שלמה י. זצ"ל שהיה
 פוסק ומורה הוראה בבגדד כששכב על מיטת חליו,
 כשעמדו לצאת הגיש ח' יהודה פתיה לרבי שלמה
 י. פתק קטן והתעכב עמו מעט ויצא, לאחר שיצאו

גְּדוּל בִּקְבָלָהּ. וּבִאֲמַת כְּבֵר כְּתָב זֹאת
הַחֲכָם הַצְּדִיק הַמְּקַבֵּל הַקְּדוֹשׁ רַבִּי
יְהוּדָה פְּתִיחָה זְכוּתוֹ יִגַן עָלֵינוּ אָמֵן

※—————※ הארות ※—————※

שאל אביו ח' יצחק את ח' יהודה מה כתבת לו בפתק? ענה לו ח' יהודה, כתבתי לו שמצד לימוד הפשט התיקון שלו נגמר, ואם חפץ בחיים הרי שיתחיל ללמוד קבלה, אך רבי שלמה לא רצה, ונפטר לאחר יומים, ולכן היה מייעץ להם רבינו עצה זו, ואמר רבינו שהציע הצעה זו לכמה גדולים ומי ששמע הבריא (קונטרס "זכר שמואל" קוים לדמותו של הגה"צ המקובל חכם שמואל דרזי זצוק"ל).

על ידי לימוד הזוהר זוכה לאריכות ימים: מרבה תורה מרבה חיים (אבות ב' ז'). נראה לפרש בס"ד, דידוע דאורות המוחין נקראים חיים (עץ חיים שער כ"ט פרק ט'), והלומד תורה בחלק הסוד שבה, ממשיך אורות המוחין שנקראים חיים. וזה שאמרו מרבה תורה, מרבה דייקא, שלומד גם בחלק הסוד שבה, אז מרבה אורות המוחין שנקראים חיים (בן איש חי הלכות שנה ב' הקדמת אחרי) - (הערת המחבר: ולפי זה מובן

בבאורו על הפסוק (איוב פרק ל"ג, כ"ט)
 "הן כל אלה יפעל אל פעמים שלוש עם
 גברד", שמי שלא לומד את תורת הסוד
 מכרח לחזור בגלגול אפילו כמה וכמה
 פעמים ועוד הביא את הפסוק (ירמיה
 פרק כ"ב, י') אל תבכו למת ואל תנדו לו
 בכו בכו להלך כי לא ישוב עוד וראה
 את ארץ מולדתו", כי מי שמת וכבר
 חוזר בגלגול עוד באמצע הלוייה
 שבוכים עליו, ולכן אומר אל תבכו

※—————※ הארות ※—————※

הוראת רבי יהודה פתייה זי"ע לחולים ולכל אחד ללמוד תורת
 הסוד שבזכותה יאריכו ימים).

ד. ובפסוק שאחריו (ל) כתוב: להשיב נפשו מני
 שחת לאור באור החיים, לומר לך שאם ירצה
 להשיב את נפשו ולהצילה מרדת שחת צריך
 לקבל את אור התורה אור הגנוז וללמוד תורת
 הזוהר הקדוש.

לִמַּת כִּי הוּא כְּבַר חֲזַר לְעוֹלָם הַזֶּה, אֲלֵא
 בְּכוּ לְהוֹלִיךְ זֶה שְׁלֵמַד תּוֹרַת הַסּוּד כִּי
 רַק הוּא זוֹכֶה לְגַן עֵדֶן הָעֲלִיוֹן, עַד כָּאֵן
 תִּכְן דְּבַרְיוֹ.

וּמִכָּל זֶה רוֹאִים כִּמָּה חוֹבָה קְדוּשָׁה
 לְלַמַּד תּוֹרַת הַסּוּד, וְכֹאֲשֶׁר
 לוֹמַד בְּגִירְסָא אֵלּוּ הַסּוּדוֹת, מְטַהֵר אֶת
 נַפְשׁוֹ, וּמִזֶּה יָבֵא לוֹ הַבְּנָה בְּכָל חִלְקֵי
 הַתּוֹרָה הַקְּדוּשָׁה, עַד שְׁגַם יִזְכֶּה לְלַמַּד
 בְּהַבְּנָה אֶת תּוֹרַת הַסּוּד. וּמִכָּל מְקוֹם
 עֵצֶם הַלְמוּד מְזַכֵּךְ הוּא, וּבְעוֹלָם הַבָּא
 בּוֹדָאֵי יִלְמְדוּהוּ אֶת הַפְּרוּשִׁים הָעַמְּקִים.
 עַל כֵּן הַגִּשְׁנוּ לָכֶם כָּאֵן אֶת הַקּוֹנְטְרַס
 הַזֶּה, שְׂיֵהָא מְצוּי אֲצֵל כָּל אַחַד,
 וְיִלְמְדוּ בְּכָל עֵת, וּבְכַךְ יֵהָא לוֹ חֵלֶק
 בְּנִסְתֵּר הַנִּסְתָּרוֹת שְׁלֵמְדָנוּ הַרְשָׁבִי

זיע"א. ועוד דעד עתה נחבא למוד זה, ולא היה שגור בפני כל, ומשמיא קא זכי לנו, למען יהא יד כל ישראל ממשמש בו, לעשות נחת רוח ליוצרנו ולעשות רצון בוראנו, לפדות השכינה הקדושה מגלותה, ובזכות זה יקבץ נדחינו מארבע פנפות הארץ במהרה דידן, בביאת משיח צדקנו ברחמים.

על כן מצוה גדולה לפרסמו ובכך נוטל שכר פנגד כולם, פדאיתא

※—————※ הארות ※—————※
 ה. א) הצדיק אינו נותן שינה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישובו בתשובה (זוהר הקדוש, חלק א, כ: ב) אילו היו יודעים בני העולם גדל השכר להחזיר חבירו למוטב היו רודפים אחריו תמיד כמו שרודף אחרי כסף וזהב (זוהר הקדוש פרשת תרומה קכח, ב - קכט, א). ג) מצוה שאתה

בְּסֵפֶר חֲסִידִים, וּבְסֵפֶר קַב הַיֵּשֶׁר דְּכָל
 מִצְוָה שָׁאִין לָהּ דּוֹרְשִׁים כָּל הַמִּתְעַסֵּק
 בָּהּ נוֹטֵל שְׂכָר כְּנֶגֶד כּוֹלָם. [וְעַיִן
 בְּסֵפֶרנוּ גְדוּלַת תַּתְק"ס פְּרָקִים י"ט, כ,
 כ"א בְּעֵינֵינוּ מִצְוֹת זְכוּי הַרְבֵּים וּשְׂכָרָה].

**"וְכֵן אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן לְתַלְמִידָיו בְּנֵי
 שָׁנוּ מִדּוֹתַי", וּפְרַשׁ רַש"י, לְמַדּוּ**

※—————※ הארות ※—————※

רואה שבני אדם נוהגים בה קלות ראש ומעט המה שמקיימין אותה, הנה מצוה זו בודאי ממתנת ומצפה עד כי יבחר בה איש כשר וישר להזהר בה, ולעורר רבים על מצוה זו לקיימה באהבה לכבוד קוב"ה וכו' (זוהר הקדוש פרשת תרומה, קב הישר פרק ס"ד).
 ד) כל מצוה שאין לה דורש ואין מי שיבקש אותה תדרשנה לפי שהיא כמת מצוה, - ומצוה שאין לה רודפים רדוף אחריה לעשותה, שהמצוה מקטרגת ואומרת כמה גרועה אנכי שנתעלמתי מכל וכו' (ספר חסידים אות ק"ה).

תורתִי (גיטין סז, א), חובה קדושה עלינו לקיים רצון התנא האלקי הרשב"י זיע"א, אשר עליו אמרו בזהר הקדוש (ויצא קנו, א) רבי שמעון דנהיר כל עלמא באורייתא וכמה בוצינין נהרין בגיניה (עכ"ל). וכתב המקבל האלקי רבי אברהם אזולאי זיע"א (בשם המקבל רבי אברהם גלאנטי זיע"א) וזה לשונו: אפילו עוד היום אחרי שנפטר רבי שמעון בר יוחאי מבינינו, כל זמן שאנו עוסקים בדברי האדרא "אתעטר" – בא רבי שמעון מגן עדן מעטר כמלך בעטרותיו בראש ויושב בגון, עד כאן לשונו.

וכמה נצרך לדורנו זה דרא בתראה לרבי שמעון בר יוחאי עליו השלום שישב בינינו, וימליץ טוב

בַּעֲדֵינוּ וּבְזָכוֹת זֶה נִגָּאֵל בְּמַהֲרָה
 בְּרַחֲמִים. וְכָתַב רַבְּנּוּ יוֹסֵף חַיִּים זִיעָ"א
 בְּסִפְרוֹ חַיִּים וְהַשְּׁלוֹם עַל הַתְּהַלִּים (ע"ד,
 י"ג) זֶה לְשׁוֹנוֹ: "שְׁבַרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים עַל
 הַמַּיִם", נִרְאָה לִי בְּס"ד עַל פִּי מָה
 שִׁכְתְּבוּ הַמְּפָרְשִׁים (דְּבַשׁ לְפִי מַעְרַכְתָּ מ' אוֹת
 ג): לְעֵתִיד יִשְׁבֵּר נו"ן דִּנְחָשׁ וְדִשְׁטָן
 וְיִהְיֶה מ"י, וְאִז הוּא אוֹתִיּוֹת מִשִּׁי"ת,
 וְזֶהוּ "שְׁבַרְתָּ רָאשֵׁי תַנִּינִים" – לְנוּ"ן שֶׁל
 נְחָשׁ וְשִׁטָּן "עַל הַמַּיִם" - בְּזָכוֹת הַתּוֹרָה
 שֵׁשׁ בָּהּ מִי ים, עכ"ל. וּבְזָכוֹת תּוֹרַת
 הַזֶּהָר שֶׁשׁוֹרְשָׁהּ מֵהַבֵּינָה הַנִּקְרָאת מ"י

※—————※ הארות ※—————※

1. כוונתו דמשיח עם הכולל גימטריה שטן, "ושברת
 ראשי תנינים" לשון רבים המרמז על נחש ושטן
 שעל ידי התורה הנקראת "מי" ישבר את ראשם
 ומוזה יצמח משיח בן דוד בב"א.

נזכה לגאולה השלמה בביאת משיח
צדקנו ברחמים, "ובספרא דא יפקון מן
גלותא ברחמי", במהרה בימינו אמן כן
יהיה רצון.

הינד מעוניין להקדיש

צדקה ביום?

לקרא זוהר הקדוש

זהו! עתה הזאת נקטבה בשבילך!!!

קאן ציטן להשיג בחינם ספרי זוהר לכל
המסוגלים להקדיש צדקה ביום לקרא זוהר הקדוש,
כל יום אפה לועד דעה חסד ומקום את האולת בתמים (ספר חסידים).

כשיבוא משיח יאמר עליך:
"בזכותך הגעתי!
לך יש חלק בגאולת העסד."

ביזנ (ט"ש): 0548-436784, ירושלים: 02-6255789
בת ים: 03-6304523, 052-9077914, 054-2214449
במרכז: 09-8323442, בצפון: 054-9788564, בדרום: 08-6108608

הַמְּשִׁיחַ מְחַבֵּה שְׁנַלְמַד זֶהֱרַ הַקְּדוֹשׁ

"וְהַמְּשִׁיחִים יִזְהִירוּ בְּזֵהֱרֵי הַרְקִיעַ", כִּד אֹמֵר מֹשֶׁה רַבְּנֵנו עֲלֵיו
הַשְּׁלוֹם לְרֹשֶׁב"י זִיע"א: "בְּהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ דְּאִיהוּ סִפְרַּ הַזֶּהֱרַ...
וּבְגִין דְּעִתִּידִין יִשְׂרָאֵל "לְמַטְעַם" מְאִילְנָא דְחַיִּי, דְּאִיהוּ סִפְרַּ
הַזֶּהֱרַ, יִפְקֹון בִּיה מִן גְּלוּתָא בְּרַחֲמֵי". פְּרוּשׁ: מִשּׁוּם שְׁעִתִּידִים
יִשְׂרָאֵל לְטַעַם מְאִילָן הַחַיִּים שֶׁהוּא סִפְרַּ הַזֶּהֱרַ, עַל יְדוּ יִצְאוּ מִן
הַגְּלוּת בְּרַחֲמִים (רַעֲיָא מְהִימְנָא פ' נְשֵׂא דַף קכד: (רמ"ק))

אַלְיָהוּ הַנְּבִיא זְכוּר לְטוֹב יְרַד מִן הַשָּׁמַיִם עִם כְּמַה חִיָּילִין שֶׁל
נְשָׁמוֹת וְכְמַה מְלָאכִים סְבִיבוּ וְשְׁכִינְתָא עֲלָאָה עֲטָרָא עַל כְּלָהוּ
[וְשְׁכִינָה עֲלִיזָנָה הִתְהַ עֲטָרָה עַל כָּל הַנְּשָׁמוֹת]... וְאָמַר לְרֹשֶׁב"י:
רַבִּי רַבִּי... וְאָמַר אֲלֵיָהוּ הַנְּבִיא לְרֹשֶׁב"י: וְכְמַה בְּנֵי נְשָׂא לְתַתָּא
יִתְפַּרְנְסוּן מִהַאי חֲבוּרָא דִּילְךָ, כִּד יִתְגַּלִּי לְתַתָּא בְּדָרָא בְּתַרְאָה
בְּסוּף יוֹמִיא... פְּרוּשׁ: כְּמַה בְּנֵי אָדָם לְמַטָּה יִתְפַּרְנְסוּן מִזָּה הַחֲבוּר
שְׁלָךְ [שִׁיְהִיָּה לָהֶם מְזוּן וְתַקְוֹן הַנְּפֶשׁ ע"י לְמוּד הַזֶּהֱרַ] כַּאֲשֶׁר
יִתְגַּלֶּה לְמַטָּה בְּדוּר הָאֲחֵרוֹן בְּסוּף הַיָּמִים [קְרוּב לְבִיאַת מְשִׁיחַ].
וּבְשִׁבִיל לְמוּד הַזֶּהֱרַ ק' יִתְקַיֵּם מַה שְּׁכָתוּב "וּקְרָאתֶם דְּרוּר בְּאַרְצָךְ
לְכָל יוֹשְׁבֵיהָ" - פְּרוּשׁוּ, שְׁיִבּוּא מְשִׁיחַ צְדָקְנוּ וְיִתְקַע בְּשׁוֹפָר גְּדוּל
לְחֵרוֹתְנוּ בִּב"א (תִּיק"ז ת' ו' - הַגְּרָא וּבִל"ר). - לְשׁוֹן הַכְּפָא מְלָךְ:
וְעַל זֶה הַלְמוּד אָמַר הַקְּב"ה (בְּרַכּוֹת ח ע"א), שְׁנַחֲשֵׁב כְּאֵלוּ פְּדָאֵנִי
לִי וּלְבְנֵי מַהְגְּלוֹת. - וּבְמַקְדָּשׁ מְלָךְ אָמַר: כִּי כְּמַה מְעֵלוֹת טוֹבוֹת
יֵשׁ לְמַשְׁתַּדֵּל בְּלְמוּד פְּרוּשׁ מְאִמְרֵי רַבִּי שְׁמַעוֹן בֶּן יוֹחָאי, וְאִין קָץ
לְגַדֵּל שְׁכָרוּ, וְאִשְׁרִינוּ וּמַה טוֹב חֲלַקְנוּ אִם נִזְכָּה לְעַזֵּר וּלְקַרְבַּ
בִּיאַת מְשִׁיחֵנוּ, כִּי כִּד גָּזַר הַבּוּרָא יִתְבָּרַךְ שְׁלֵא יִתְגַּלֶּה וְיִהְיֶה גְנוּז
סִפְרַּ הַזֶּהֱרַ הַקְּדוֹשׁ עַד סוּף הַיָּמִים שְׁבִזְכוּתוֹ יִבּוּא הַגּוֹאֵל, כִּי
סְגָלָה זוּ בּוּ דוֹקָא וְלֹא בּוּזְלוֹתוֹ, עַכ"ל.

 הקדמת ספרא דצניעותא

מהו ספרא דצניעותא? אמר רבי שמעון בר יוחאי, בספר זה יש חמישה פרקים, הכלולים בהיכל גדול ורב וממלאים את כל הארץ, אמר רבי יהודה אם אלו כלולים כל כך מכל החכמה, אם כן הם עדיפים וטובים יותר מהכל ולא ילמדו יותר? ענה לו רבי שמעון, אכן כך הוא הדבר למי שזכה ונכנס באמיתות לעומק סודות התורה ויצא ממנה בשלום רק הוא רואה את כל החכמה (שהרי הוא שם כמו בן בית והשכינה מגלית לו הכל),

אבל למי שלא זכה כראוי אינו כן.

וממשיך רבי שמעון בר יוחאי להסביר וממשיל על כך משל:

משל לאדם פשוט, שהיה גר בדירה שהיתה בין ההרים, ולא היה מכיר ויודע את אורח החיים הנהוג בעיר, ומרוב פשטותו וריחוקו זרע חיטים, ואכל החטים כמות שהם, היינו ללא עיבוד ואפיה.

יום אחד נכנס אדם זה לעיר הגדולה, והגישו לפניו לאכול לחם משובח וטוב, שאל אותו האדם את מארחיו, מהו הדבר הזה ולמה הבאתם לי אותו? אמרו לו זהו לחם לאכול, אכל את הלחם, והיה טעים וערב מאד לחיכו, לאחר שאכל שאל, ממה נעשה לחם זה? אמרו לו, מחיטים. אחר כך הגישו לפניו עוגות שנילושו בשמן, טעם מהם, שאל, ואלו ממה נעשו? אמרו לו, מחיטים. אחר כך הגישו לו מאפה מיוחד של מלכים,

שהיו נילשים בדבש ושמן, שאל אותם, ואלו ממה המה עשויים? אמרו לו, אף הם מחיטים.

אמר אותו האדם הכפרי, אם כך, כל אלו נעשו מחיטים אשר הם ברשותי ובבעלותי תמיד, ואני זוכה ואוכל את העיקר שהוא החיטה. ובגלל דעתו הקלוקלת הזאת לא ידע מעדני עולם ונאבדו ממנו הכל.

משל זה של הרשב"י הוא ממש דומה לנמשל וזהו האדם אשר לומד את התורה ואת עיקרי הכללים, אך עדיין לא זכה ואינו יודע ומבין את עומק סודות התורה.

משל זה ממחיש לנו ביותר כמה התנא האלוקי רבי שמעון בר יוחאי זיע"א, היה מחשיב את חמשת פרקים אלו של

”ספרא דצניעותא” יותר מכל תורת הסוד וספר הזוהר הקדוש הראיה שרק על זה רצה להמחיש הדבר במשל והסביר את זה יותר מכל הדברים האחרים, ופשוט.

כמו כן מובא בכתבי האר”י ז”ל, חמשה פרקים אלו של ”ספרא דצניעותא” הם כנגד חמשה חומשי תורה וכוללים בתמצית כמעט כל ספר הזוהר והתיקונים והם חלק הנסתר שבנסתרות הזוהר, ותיקון גדול ביותר לנשמת האדם לקרא בכל יום ויום לכל הפחות פרק אחד מ”ספרא דצניעותא”.

וכידוע שהקורא את לשון הזוהר הקדוש, אף על פי שאינו מבין מה שהוא קורא, עושה בכך תיקון גדול לנשמתו ומקרב את הגאולה וזוכה

למעלות רמות ונשגבות ולברכה
בשני העולמות.

וכל שכן חמשה פרקים אלו שהם
בבחינת סוד שבסוד, כל מילה ומילה
מהם לא יערכנה כל זהב תבל ואוצרות
מלכים וכמו שאמר דוד המלך עליו
השלום הנחמדים מזהב ומפז רב וגו'.

אחרי שראינו את חשיבותם הגדולה
של ספרא דצניעותא, ראינו לנכון
להדפיסו ולהפיצו בקרב כל עם
בני ישראל, במהדורת כיס מפוארת
וכן באותיות מאירות עיניים, עד
כדי כך שבקל יתאפשר לכל
אדם לקרוא בו וליהנות מאורו
ולזכות לברכות גדולות ולכל המעלות
הנשגבות האמורות אודות העוסק
בספר הזוהר הקדוש עיין ספרנו אור

הזוהר, וכן בספרנו מאורות הזוהר
ועוד.

יהי רצון שיתקיים בנו תפילתו של
הרשב"י שביקש והתחנן "יהא רעוא
קדמך דתפתח ליבאי באורייתך ותיבה
לי בנין דכרין דיעבדין רעותך ותשלים
משאלין דליבאי וליבא דכל עמך
ישראל לטב ולחיין ולשלם, וכל
העוסקים בספר זה יזכו להתברך ממקור
הברכות ברוך הוא, ובכל ברכות
האמורות בתורה, וימלא ה' יתברך את
כל משאלותיהם לטובה ולברכה
לעבודתו יתברך, ונזכה להרמת קרן
התורה וקרן ישראל ונזכה לבנין בית
המקדש קיבוץ נדחי ישראל על ידי
משיח צדקנו במהרה.

ספר הזוהר
ספרא דצניעותא

זוהר פרשת תרומה קעו, א עד קעט, א

פּרָקָא קדמאָה

תאנא. ספרא דצניעותא, ספרא,

דשקיל במתקלא. (תאנא)

דער דלא הוה מתקלא, לא הוה

משגיחין אפין באפין, ומלכין

קדמאין מיתו, וזיניהון לא

תאנא, ספרא דצניעותא, למדנו שספר הצניעות
הזה, הוא ספרא, דשקיל במתקלא, ספר השקול
במאזני הקודש, ואין בו דבר יתר, ואין בו דבור
שאינו נוקב ויורד לים החכמה.

אִשְׁתַּבַּחֲנוּ, וְאַרְעֵא אֶת־בְּטֻלַת. עַד
 דִּירִישָׁא דְכַסּוּפָא דְכָל בְּסוּפִין,
 לְבוּשֵׁי דִיקָר אֶתְקִין, וְאַחֲסִין.

הֲאִי מִתְקַלָּא תְּלִי בְּאַתֵּר דְּלֵא
 תְּוֹה, אֶתְקִלוּ בֵּיה אֵינֹן
 דְּלֵא אִשְׁתַּבַּחֲנוּ. מִתְקַלָּא קָאִים
 בְּגוּפֵיה. לָא אֶתְאַחַד, וְלָא אֶתְחַזֵּי.
 בֵּיה סְלִיקוּ, וּבֵיה סְלִקִּין דְּלֵא תְּוֹו,
 וְתְּוֹו, וְיִתְּוִיין.

סְתָרָא גּוּ סְתָרָא, אֶתְתַּקֵּן וְאַזְדַּמֵּן,
 בְּחַד גּוּלְגֻלְתָּא, מִלְּיֵיא
 מִלָּא דְבְּדוּלְחָא. קְרוּמָא דְאַזְיָרָא
 אִזְדַּבְּךְ וְסַתִּים, אֵינֹן עֶמֶר נְקִי תְּלִיין
 בְּשִׁקּוּלָא. רַעּוּא דְרַעּוּיִן אֶתְגַּלֵּיא

בְּעֲלֹתָא דְתַתְּאִי. אֲשַׁנְחָא בְּקִיחָא
 דְּלֵא נָאִים, וְנָטִיר תְּדִירָא.
 אֲשַׁנְחִיתָא דְתַתָּא בְּאֲשַׁנְחִיתָא
 דְנִהִירוּ דְעֵלְאָה. (דְּבִיחַ) תִּרְיִן נוֹקְבִין
 דְּפִרְדֵּשְׁקָא, דְּאֶתְעַר רוּחָא לְכֵלָא.

בְּרֵאשִׁית בְּרָא אֱלֹהִים אֶת
 הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ
 שִׁיתָא, בְּרֵאשִׁית בְּרָא שִׁית עַלְיֵיהּ,
 כּוּלְחוּ לְתַתָּא, וְתִלְיִין מְשַׁבְּעָה
 דְּנוּלְגִלְתָּא עַד יְקִירוּ דִּיקִירוּתָא,
 וְהָאָרֶץ תִּנְיֵנָא לָאוּ בְּחוּשְׁבֵן וְהָא
 אֶתְמַר. וּמַהֲהִיא דְּאֶתְלִטְיֵיא נְפִקָא,
 דְּכִתִּיב (בראשית ה) מִן הָאֲדָמָה אֲשֶׁר
 אֲרָרָה יְהוָה יִהְיֶה יִהְיֶה. הִיְתָה תְּהוּ זְבָהוּ

וְחֶשֶׁךְ עַל פְּנֵי תְהוֹם וְרוּחַ אֱלֹהִים
 מְרַחֶפֶת עַל פְּנֵי הַמַּיִם. תְּלִיסֵר,
 תְּלִיין בְּתִלְיֵסֵר יְקִירוֹ דִּיקִירוּתָא.

שִׁיתָא אֲלֵפֵי שְׁנַיִן, תְּלִיין בְּשִׁיתָא
 קַדְמָאֵי, שְׁבִיעָאָה עַל־יְהוּ,
 דְאַתְתַּקַּף בְּלַחֲזוּדֵי. וְאַתְתַּחֲרִיב בְּלָא
 בְּתִרְיֵסֵר שְׁעֵתֵי, דְכַתִּיב הִיָּתָה תְהוֹ
 וְכָהוּ וְגו'. תְּלִיסֵר יְקִים לֶזֶן בְּרַחֲמֵי,
 וּמְתַחֲדָשֵׁן בְּקַדְמֵיתָא, וְקָמוּ (ס"י קָמוּ)
 כֹּל אֵינֶזֶן שִׁיתָא. בְּגִין דְכַתִּיב בְּרָא,
 וְלָבֵתֵר כְּתִיב הִיָּתָה, דְהָא הִוָּת
 וְדָאֵי, וְלִבְסוּף תְהוֹ וְכָהוּ וְחֶשֶׁךְ,
 (ישעיה ב) וְנִשְׁגַב יְחֻזְאֵהוּ יֵאֱהֻרְנְהוּ לְבַדוֹ

בְּיָוֵם תְּהוֹא.

גְּלוּפֵי דְגַלְיָפִין בְּחִיזוּ דְחַוְיָא אָרִידָה,
 וּמַתְּפֵשֶׁט לְכָאן וּלְכָאן,
 וְנָבֵא בְרִישָׁא. רִישָׁא (אַחורָא) אַחִיד
 אַבְתָּפִין, אַעְבַּר זְזַעִים, נָטִיר וְנָגִיז.
 חַד לְאַלְפָה יוֹמִין זְעִירִין אַתְנַגְלִיָּא, (נ"א
 אַתְמַלְיָא) קוּלְטָרָא בְקַטְרוּי, סַנְפִירָא
 בְּעַדְבוּי, אַתְבַּר רִישִׁיה בְּמִין דִּימָא
 רַבָּא, דְבַתִּיב (תהלים עד) שְׁבַרְתָּ רָאשֵׁי
 תַנְיָנִים עַל הַמָּוִם. תְּרִין חֹזִי, חַד
 אַתְחֹזְרִי, תַנְיָנִם בְּתִיב חָסַר. רָאשֵׁי,
 בְּמָה דְאַתְ אָמַר (יחזקאל א) וּדְמוֹת עַל
 רָאשֵׁי תַתִּיה רְקִיעַ.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי אֹזֶר וַיְהִי אֹזֶר,
 חֵינְנוּ דְבַתִּיב (תהלים לג) בִּי

הוּא אָמַר וַיְהִי, הוּא בְּלַחֲדוּי. לְבַתָּר
 אֶתְחַזְרוּ: חַד יְהוּ"י יְהוּ"ו ו"ו' בְּתַרְאָה
 שְׂבִינְתָא לְתַתָּא. כְּמַח דְּח' שְׂבִינְתָא
 אֲשַׁתְּבַח וּבְחַד מִתְקַלָּא אֶתְקַלְו.
 וְתַחֲיוֹת רְצוּא וְשׁוּב, דְּכַתִּיב וַיֵּרָא
 אֱלֹהִים אֶת הָאֹר בִּי מִזֹּב. (ישעיה ג)
 אָמְרוּ צְדִיק בִּי מִזֹּב. הָאִי,
 כְּמִתְקַלָּיָה סְלָקָא. קַדְמָאָה בְּלַחֲדוּי.
 וּבְלָא לְחַד אֶתְחַזְרוּ. אַחְתָּא
 וּמוֹדַעְתָּא כְּלִילָן דָּא בְּדָא בִּיז"ד
 ה"א, כְּתִרִין רְחִימִין דְּמִתְחַבְּקִין.

שְׂוִיתָא נְפִקִין מֵעַנְפָּא דְשָׂרְשָׁא
 דְּגוּפָא, לִישָׁן מְמִלָּל
 רְבִרְבִין. לִישָׁן דָּא, סְתִים בִּין יו"ד

זֶה"א, דְּכָתִיב (ישעיה מד) זֶה יֹאמֵר
 לַיהוָה יִאחַדְנֵנּוּ אֲנִי וְזֶה יִקְרָא בְּשֵׁם
 יַעֲקֹב וְזֶה יִכְתוּב יְדוּ לַיהוָה יִאחַדְנֵנּוּ
 וּבְשֵׁם יִשְׂרָאֵל יִכְנֶה (יְכַנֶּה) מִפֶּשׁ. זֶה
 יֹאמֵר לַיהוָה יִאחַדְנֵנּוּ אֲנִי: אַחְתָּא.
 וּבִלָּא אֲתִמֵּר בְּיַה"ו. כִּלָּא כְּלִילָן
 כְּלִישָׁן סָתִים לְאִמָּא. דְּהָא
 אֲתַפְתַּחַת לִיהּ דְּנָפִיק מִינָהּ. אֲבָא
 יְתִיב בְּרִישָׁא, אִמָּא בְּאַמְצָעִיתָא,
 וּמִתְכַסְיָא מִכָּאן וּמִכָּאן וְזִי לְמָאן
 דְּנִלְי עַרְיִיתָהוּן.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יְהִי מְאֹרֶת בְּרָקִיעַ
 הַשָּׁמַיִם, שְׁלִיט דְּכַר
 בְּנוֹקְבָא. (ס"י שְׁלִימוּ דְּכַר וְנוֹקְבָא) דְּכָתִיב

(משלי י) וְצַדִּיק יִסֹּד עוֹלָם, נְהִיר
 יו"ד בְּתַרְיִן, וְנְהִיר וּמְעַבֵּר לְנוֹקְבָא.
 אֲתִיחַד יו"ד בְּלַחֲזוּדֵי, (ובתר פן)
 סָלִיק בְּדַרְגוּי לְעִילָא לְעִילָא.
 אֲתַחֲשָׁבָא נּוֹקְבָא, וְאֲתַנְהִירֵת אִימָא
 וּמַתְּפַתְחָא (דף קע"ז ע"א) בְּתַרְעוּי.
 אָתָּא מַפְתָּחָא דְכָלִּיל בְּנִשִּׁית,
 וּמְכַסְיָא פִתְחָהָא, וְאַחִיד לְתַתָּא
 לְהָא וּלְהָא, וְוִי לְמַן דְּנִלֵּי
 בְּתַחְהָא.

פּוֹרְקָא תְּנִינָא

דִּיקְנָא מְהִימְנוּתָא. (דִּיקְנָא) לָא
 אֲדַבֵּר בְּגִין דְּהִיָּא
 יְקִירוּתָא דְכָלָא מֵאֲדַנִּין נְבֻכַת,

בַּסְחָרְנָהּ דְּבַסִּיטָא, סָלִיק וְנַחִית
חֻטָּא חֻזָּרָא. בְּתַלְיִסָּר מִתְפָּרֵשׁ.

בִּיקוּרָא דְּבִיקוּרוּתָא הֵהוּא, כְּתִיב
(ירמיה ב) לֹא עָבַר בָּהּ אִישׁ

וְלֹא יָשַׁב אָדָם שָׁם. אָדָם לְבַר הוּא.

אָדָם לָא כְּלִיל חָכְמָא. כָּל שְׂכֵן אִישׁ.

בְּתַלְיִסָּר נְבִיעִין מְבוּעִין מִתְפָּרְשִׁין,

אַרְבַּע בְּלַחֲזוּדֵי אֶסְתְּמָרוֹ. תַּשְׁעָה

אַשְׁקִינִין לְגוּפָא. (נ"א לְגַנְתָּא).

(הַיְקוּנָא קַדְמָתָה) מְקָמִי פְתַחָא

דְּאַדְנִין, שְׂאֲרֵי יְקוּרוֹ:

לְאַתְתָּקֵן. (תְּנִינָא) נַחִית בְּשִׁפּוּרֵי:

בְּרִישָׁא דְשִׁפּוּזֵן. מֵהַאי רִישָׁא לְהַאי

רִישָׁא קָאִים. (תְּלִיתָא) אַרְחָא דְנַפְיָךְ

תַּחֲזוֹת תִּירִין נִקְבִּין דְּפִרְדֵּשְׁקָא,
לְאַעְבְּרָא חֻזְבָּה, דְּכֵתִיב (משלי יט)
וְתִפְאַרְתּוֹ עֲבוֹר עַל פֶּשַׁע. (רביעא)
תַּחֲזוֹת שְׂפוּזֵן אֲסַחַר שְׁעָרָא לְרִישָׁא
אַחְרָא. (חמישא)
תַּחֲזוֹתוֹי. (שתיאה)
דְּבוֹסְמָא, לְרִישָׁא דְלַעֲיָלָא. (שביעא)
תִּירִין תִּפְוּחִין אֲתַחֲזוּן לְאַנְהָרָא
בּוֹצִינִין. (תמינא)
עַד לָבָא, בֵּיהּ תִּלְיִין עֲלָאִין וְתַתָּאִין.
(תשיעא)
מִן דָּא. (עשראה)
גְּרוּנָא (חד סר) דִּיקִירוֹ. רַבְרַבִּין,
מִתְשַׁעְרִין בְּשִׁיעוּרָא שְׁלִים. (תריסר)

(וכד) שפון אתפנון מכל סמרין,
 זכאה למאן דנשיק מאינון נשיקון.
 (תליסר) בתיא מולא דכלא נגדין
 תליסר משיחין דאפרסמונא דכיא.
 כלא בתיא מולא שביח, וסתים.

בזמנא דמטא תשרי, ירחא
 שביעאה, משתבחי

(ירחי) אלין תריסר (ס"א תליסר) בעלמא
 עלאה ומתפתחי תריסר (ס"א תליסר)
 תרעי דרחמי, בתיא זמנא (ישעיה נה)
 דרשו יהוה יאחדנו בתיב.

ויאמר אלהים תדשא הארץ דשא
 עשב מזריע זרע עין פרי
 וגו', (בראשית א) תיננו דבתיב (ויקרא טז)

זְעִינְתֶם אֶת נַפְשׁוֹתֵיכֶם בְּתַשְׁעָה
 לַחֹדֶשׁ בְּעָרְב. (בְּהַאי זְמַנָּא) (דְּבָרִים א)
 אֲדַנִּי יְהוָה אֲתָה תַחֲלִיטָה לְהַרְאוֹת
 אֶת עַבְדְּךָ אֶת נְדָלְךָ. יְהו"ה שְׁלִים
 בְּסִטְרוֹי. וְהָכֵא בְּרַחֲמֵי שׁוֹתָא דָּא
 דְּאַרְעָא, לָא שְׁלִים. יְהוֹ לָא כְּתִיב,
 קָרִינֵן יו"ד עֲלָאָה יו"ד תַּתָּאָה, וַיִּצְדַּק
 י' עֲלָאָה י' תַּתָּאָה, (יְהוֹ) י' עֲלָאָה, י'
 תַּתָּאָה. ה' בְּגֻזֵי יְהוֹ. בְּלָלָא
 דְּשְׁלִימוֹ. שְׁלִים, וְלָא לְכָל סִטְר.
 אֲתַעְקַר מֵהַאי אֲתַר שְׁמָא דָּא,
 זֵא שְׁתִּיל בְּאַחְרָא, כְּתִיב וַיִּטַּע יְהוָה
 יֵאחֲדוּנְהוּ אֱלֹהִים. - ה' בֵּין יו"ד לְיו"ד
 דִּיה"י, נִשְׁבָּא דְּפִרְדֵּי שְׁקָא דְּעַתִּיקָא,

לְזַעֲרָא דְאַנְפִּין בְּלֹא רוּחָא לָא
 אֶתְקִיִּים. בְּה"א, אֶשְׁתַּכְּלֵל ה"א
 עֲלָאָה ה"א תַּתָּאָה, דְּכַתִּיב (ירמיה א)
 אֲחָה אֲדַנִּי אֱלֹהִים.

בְּקִיטְפוֹי דְקַטְפִּין, (צְרִירָא) בְּרוּחָא
 דְּמַתְקֵלִין, יה"ו. י' עֲלָאָה
 דְּאֶתְעָטֵר בְּקַטְרָא (ס"א בְּעֶטְרָא)
 דְּעֶתִיקָא, הִיא קְרוּמָא עֲלָאָה
 דְּאֶזְדַּבְּךְ וְסִתִּים. ה"א עֲלָאָה,
 דְּאֶתְעָטֵר בְּרוּחָא דְנוֹקְבִין
 דְּפֶרְדֵּשְׁקָא, דְּנַפְיָא לְאַתְיִיא. ו'
 עֲלָאָה, בּוֹצִינָא דְקַרְדִּינּוּתָא
 דְּאֶתְעָטֵר בְּסֶטְרוֹי, (ס"א בְּעֶטְרוֹי)
 מִתְפַּשְׁטֵן אֶתְנוּן לְבַתֵּר, וְאֶתְכַלְלֵן

בזעירא דאפין. כמה דשריא
 בגולגלתא, אשתכחז מתפשטן
 בכר גופא, לשכללא כלא.
 בעמר נקא. כד תלי תליין
 אלין אתון. כד אתגלי לזעירא
 מתישבן ביה אלין אתון, ואתקרי
 בהון.

יו"ד דעתיקא סתים בעטרוי, כגין
 שמאלא אשתכח ה"א
 אתפתח באחרא ואינקיב בתרין
 נוקבין, ואשתכח בתקונין. ו"ז
 אתפתח באחרא, דכתיב, (שיר השירים
 ז) הולך לדודי למישרים. כבוצינא
 דקרדינותא למכסא פתחא.

ו' לְעֵינֵיָא ו' לְתַתָּא, ה' לְעֵינֵיָא
ה' לְתַתָּא. י' לְעֵינֵיָא וּבֵה לָא
אַשְׁתַּתֵּף אַחֲרָא, וְלָא סָלִיק בַּתְּרֵיהּ,
בַּר רְמִיזָא דְרַמְיִין פִּד אַתְנַגְלִיִּין
תְּרִין (בְּאוּרֵייתָא) וּמִתְחַבְּרִין בְּחַד דְּרַגְנָא,
חַד רַגְשָׁא בְּגִין לְאַתְפְּרֵשָׁא, וְד
בְּלִילִין בְּיוֹד וְוִי כַּד אֶסְתַּלַּק חַאי,
וְאַתְנַגְלִיִּין.

אֵינְוִן בּוֹסְמִין דְּטִיפְסָא שְׂרִיקִין,
לָא עֲבָרִי (ס"א עבד) לָא
מִתְעַכְבִּי בְּדוּכְתָא, וְהַחֲיוֹת רְצוּא
וְשׁוֹב. בְּרַח לָךְ אֶל מְקוֹמָךְ. אִם
תִּגְבִּיחַ בְּנֶשֶׁר וְאִם בֵּין בּוֹכְבִים שִׁים
קִנְךָ מִשָּׁם אוּרִידָךְ.

וְתוֹצֵא הָאָרֶץ (דף קע"ז ע"ב) דְּשֵׂא.
 אִימְתִי, בַּד שְׂמָא אֲתַנְטַע.
 וּבְדִין אִוִּירָא נְפִיק, וְנַצִּיצָא אִוְדָמָן.
 (תִּיקוּנָא קַדְמָאָה דְרִישָׁא) חַד גּוֹלְגַלְתָּא
 אֲתַפְשֵׁט בְּסִטְרוֹי, טַלָּא מְלִי עָלָהּ,
 דְתִרִי גּוֹזִי.

תַּלְתַּת חַלְלִין דְּאֲתָזוּן רְשִׁימִין,
 אֲתַנְגְּלִיין בֵּיהּ. (תְּלִיתָאָה)
 אִזְכְּמִין (ס"א כְּעוֹרְבָא) בְּעַרְבָאָה תַלְיִין
 עַל נוֹקְבִין עֲמִיקִין, דְּלֹא יְכִיל
 לְמִשְׁמַע יְמִינָא וּשְׂמָאָלָא. הָכָא חַד
 אֲרָחָא לְעִילָא דְקִיק. (רַבִּיעָאָה) מְצַחָא
 דְּלֹא נְהִיר, קְטַטוּתָא דְעֶלְמָא. בַּר
 בַּר רַעוּזָא אֲשַׁנַּח בֵּיהּ. (חֲמִישָׁאָה) עֵינִין

דתלת גזוני, למרתת קמייהו
 אתסחן בחלכא דנהיר. כתיב (ישעיה
 לג) עיניך תראינה ירושלים גוה
 שאנן, וכתיב (ישעיה א) צדק ילין בה.
 גוה שאנן, עתיקא דסתים, עיניך
 כתיב. (שתיטאה) חוטמא פרצופא
 דזעירא, לאשתמודעא. תלת
 שלהובין מתוקדין בנוקבוי. (שביעאה)
 דרגא עקימא, למשמע טב וביש.
 כתיב (ישעיה מב) אני יהוה יאהדונתי
 הוא שמי. וכתיב (דברים לב) אני
 אמות ואחיה. וכתיב (ישעיה מז) ואני
 אשא ואני אסבול. (תהלים ק) הוא
 עשנו ולו אנתנו. (איוב כג) והוא באחד

זמי ישיבנו. הוא אקרי מאן דסתים
 זלא שכיח, הוא מאן דלא אודמן
 לעינא. הוא מאן דלא אקרי
 בשמא. (ה"א ה").

א' פליל (הוא) ו'. ו' פליל א' זלא
 ב' פליל ח"ו. (ס"א ה") א' אזיל
 דא"ף. א"ף אזיל ליו"ד, יו"ד אזיל
 ליו"ד, דסתים מכל סתימן, דלא
 מתחברן ביה ו"ד. ווי בר לא נהיר
 י' בו"ד.

בר אסתלק י' מן ו"ד בחובי עלמא,
 ערייתא דב'לא אשתבח, על דא
 בתיב (ויקרא יח) ערות אביך לא
 תגלה. ובר אסתליק יו"ד מן ה"א,

על דא בתיב וערות אמך לא תגלה
 אמך היא לא תגלה ערותה. אמך
 היא ודאי, (משלי ב) כי אם לבינה
 תקרא וגו'.

פרקא תליתאה

תשעה תקונין יקירין אתמסרו:
 לדיקנא כל מה
 דאתסמר ולא אתגלייא עלאה
 ויקרא אשתבת. (והוא) וְהָא (ס"א דיקנא)
 גנייה (ס"א יקרא) קרא.

תיקונא קדמאה דדיקנא, נימין על
 נימין מקמי פתחא דאדנין
 עד רישא דפומא. (תנינא) מרישא

תַּאִי, עַד רִישָׁא אַחְרָא אֲשַׁתְּבַח.
 (תְּלִיתָא) מִתְּחִילַת תְּרִין נוֹקְבִין
 אַרְחָא מִלְּיָא דְלָא אֲתַחְזִיָּא.
 (רְבִיעָא) עַלְעִין אֲתַחְפִּין מִתַּאִי
 גִיסָא וּמִתַּאִי גִיסָא. (חֲמִישָׁא) בְּהוּ
 אֲתַחְזִין תְּפִלְתִּין סוּמְקוֹן פּוּרְדָּא.
 (שְׁתִיתָא) בְּחַד חוּטָא תְּלִין אוּכְמִין
 תְּקִיפִין עַד חֲדוּי. (שְׁבִיעָא) שְׁפוּן
 סוּמְקוֹן פּוּרְדָּא אֲתַפְנִין. (תְּמִנָּא) (תְּמִנָּא)
 זְעִירִין גַּחְתִּין בְּגִרְזָנָא, וּמִחְפִּין
 קְדָלָא. (תְּשִיעָא) רְבִרְבִין וּזְעִירִין
 בְּגִידִין (ס"א נְגִידִין) (ס"א גַּחְתִּין) בְּשִׁקְלָא.
 בְּאֵלִין אֲשַׁתְּבַח גִּיבְר וְתַקוּף מָאן
 דְּאֲשַׁתְּבַח.

בְּתִיב (תהלים קיח) **מִן הַמִּצַּר**
קָרָאתִי יְהוָה. תִּשָּׁעָה אָמַר
דָּוִד עַד כָּל יְמֵי סִבְבוֹנִי,
לְאַסְחָרָא וּלְאַנָּנָא עֲלוּי. וְתוֹצֵא
הָאָרֶץ דְּשָׂא עֵשֶׂב מִזְרִיעַ זֶרַע
לְמִינְהוּ וְעֵץ עוֹשֶׂה פְרִי אֲשֶׁר
זֶרְעוּ בּוֹ לְמִינְהוּ. תִּשָּׁעָה אֱלִין
אֲתַעְקְרוּ מִשָּׂמַי שְׁלָיִם, וְאַשְׁתִּילּוּ
לְבַתָּר בְּשָׂמַי שְׁלָיִם, דְּכִתִּיב וַיִּשָּׁע
יְהוָה וַיִּחַדְּגוּ אֱלֹהִים. תְּקוּנֵין דְּדִיקְנָא
בְּתַלְיִסָּר אֲשֶׁתְּכַחַן אִיהִי, דְּהִיא
עֲלָאָה. תְּתָאָה, בְּתִשָּׁעָה אֲתַחֲזוּן.
כ"ב אֲתַחֲזוּן אֲתַגְּלִיפוּ בְּגוּזֵינְיָהוּן

עַל הַאי, (ס"א על האי מאן דחזי בחלמיה
 דיקנא) **חֵלְמָא דְאַחִיד דְיִקְנָא**
דְּבַר נָשׁ עֲלָאָה בִּידֵיהּ, (נ"א או דאֹשִׁיט
 יְדֵיהּ לִיהּ יַגְדַּע דְּשְׁלִים בְּמֵאֲרִיהּ) **שְׁלִים**
בְּמֵאֲרִיהּ. שְׁנַאִין תְּחֻתּוֹי יִכְנַעוֹן. כֹּל
שְׁכַן דְיִקְנָא עֲלָאָה דְנְהִירָא (ס"א
 לַתְּתָאָה) **בְּתַתָּאָה, דְעֲלָאָה רַב חֶסֶד**
אַקְרִיָּה, בְּזַעֲרָא חֶס"ד סְתָם, כֹּד
אַצְטְרִיךְ נְהִירוֹ אֲנְהַר וְאַקְרִי רַב
חֶסֶד. (ס"א בִּידֵיהּ הָא מְתַרְחִיז דְהָא בְּשְׁלָם עִם
 מֵאֲרִיהּ וְשְׁנֵאוֹי יִכְנַעוֹן תְּחֻתּוֹי וְדִין הוּא כְּדִיל דְחֻזָּא
 בְּחֵלְמִיהּ כֹּל שְׁכַן אִם זָכָה לְאוּדְעָא מָה הִיא דְיִקְנָא
 עֲלָאָה דְהוּא נְהִיר לְתַתָּאָה אָרִים עֲלָאָה רַב בְּחֶסֶד
 אַקְרִי בְּזַעֲרָא חֶסֶד סְתָם).

כְּתִיב וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים יִשְׂרָעֵנוּ הַמַּיִם
 שְׂרָץ נֶפֶשׁ חַיָּה, בְּלוּמֵר, (נ"א)
 ח"י ז"ה) י"ה אֶת־פֶּשֶׁט נִהִירוּ דְדָא בְדָא,
 בְּלָא אֶת־רַחֲשׁוֹן בּוּמְנָא חָדָא, מַיִם
 מְבֵאן מַיִם בִּישׁוֹן. בְּגִין דְּאָמַר
 יִשְׂרָעֵנוּ, אֶת־כְּלָלֵנוּ דָא בְדָא. חַיָּה
 עֲלָאָה, חַיָּה תִתְאַה. חַיָּה (דף קע"ח ע"א)
 מְבֵא. חַיָּה בִישָׂא.

וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם. הָאָדָם
 לָא כְּתִיב, אֱלֹא אָדָם סְתָם,
 לְאִפְקֵא אָדָם דְּלַעֲיָלָא דְאֶתְעָבִיד
 בְּשִׂמְא שְׁלִיִם. כִּד אֲשַׁתְּלִים דָא,
 אֲשַׁתְּלִים דָא. אֲשַׁתְּלִים דְּכִר וְנוֹקְבָא
 לְאִשְׁלָמָא בְלָא. יְהוּ"ה סְטָרָא דְדְּכִר.

אֱלֹהִים סְטָרָא דְנוֹקְבָא. אֲתַפְּשֵׁט
 דְּבוֹרָא, וְאֲתַתְּקַן בְּתַקְוֵינִי כְּאִמָּא,
 בְּפוֹמִיָּה דְּאִמָּה. מַלְכִין דְּאֲתַבְּטְלוּ,
 חָבָא אֲתַקְיָמוּ.

דִּינִין דְּדְבוֹרָא תַקִּיפִין כְּרִישָׁא,
 בְּסוֹפָא גִיחִין. דְּנוֹקְבָא
 כְּאִפְכָּא. וִי"ה קוֹנְטִירִין דְּקִיטוֹרָא
 בְּעֵטְפוֹי שְׁקִיעִין. י' זַעֲרָא בְּגִזְזָא
 אֲשַׁתְּכַח. אִי אֲתַבְּסֵמוּ דִּינִין, כְּעָא
 עֲתִיקָא. אֲתָא חֲזִיא עַל נוֹקְבָא, וְקִינָא
 דְּזוֹתְמָא אֲתַתְּקַן בְּגִזְזָא, לְמַעַבְד
 מְדוֹרָא בִישָׁא. דְּכַתִּיב וַתַּחַר וַתֵּלֶד
 אֶת קַן. קִינָא דְּמְדוֹרָא דְּרוֹחִין בִּישִׁין
 זַעֲלֵעוּלִין וְקִטְפוֹרִין.

אֲתִקִּין בֵּיהּ בְּהַאי אָדָם, בְּתֵרִין,
 בְּכֹלֵל וּפְרֵט, אֲתִכְּלִלוּ
 בְּפֵרֵט וּכְלָל, שׁוֹקִין וְדִרְוּעִין, יְמִינָא
 וּשְׂמָאלָא. דָּא אֲתִפְלִג בְּסִטְרוֹי
 אֲתִתְקִן דְּבַר וְנוֹקְבָא יַח"ו. ו' דְּבַר.
 ה' נוֹקְבָא. ו' כְּתִיב זָכַר וְנִקְבָּה
 בְּרָאם וַיְבָרֶךְ אוֹתָם וַיִּקְרָא אֶת שְׁמֵם
 אָדָם. דִּינִקְנָא וּפְרָצוּפָא דָאָדָם יְתִיב
 עַל בְּרִסְיָא, וּכְתִיב (יחזקאל א) וְעַל
 דְּמוֹת חֲפְסָא דְּמוֹת כְּמִרְאָה אָדָם
 עֲלִיו מְלַמְעֵלָה.

דְּבַר אַחַר, יִשְׁרְצוּ הַמַּיִם, תִּרְגוּם
 יִרְחֵשׁוּן. כְּלוּמַר, כִּד מְרַחֲשִׁין
 בְּשִׁפּוֹתֵיהּ כְּתַנְמֵי צְלוּתָא, בְּזַבּוּתָא,

וּבְנִקִיּוֹת דְּעָתָא, וּבְמִיָּא הָוּה רְחִישׁ
נַפְשָׁא חֵיתָא.

זְכַר בְּעֵי בַר נָשׁ לְסִדְרָא צְלוּתִיה
לְמַאֲרִיָּה, וְשִׁפּוּזִיה מְרַחֲשֵׁן
בְּהַאי גְּזוּנָא מִתְתָּא לְעֵילָא,
לְסִלְקָא יִקְרָא דְּמַאֲרִיָּה, לְאַתְר
דְּשִׁקּוּי דְּעַמִּיקוּ דְּבִירָא, נְגִיד
וְנַפְיָק. לְבַתָּר יִנְגִיד לְאַמְשָׁכָא
מִלְּעֵילָא לְתַתָּא, מִתְּהוּא שִׁקּוּיָא
דְּנַחֲלָא, לְכַל דְּרָנָא וְדְרָנָא, עַד
דְּרָנָא בַּתְרָאָה לְאַמְשָׁכָא נְדָבָה
לְכַלָּא מֵעֵילָא לְתַתָּא. לְבַתָּר בְּעֵי
לְקִשְׂרָא קִשְׂרָא בְּכַלָּא, קִשְׂרָא
דְּכּוּנָה דְּמַחִימְנוּתָא זִיעְבְּדוּן כֹּל

מִשְׁאֵלֹהוּי, בֵּין שְׁאֵלְתָא דְעִבְרָא,
בֵּין שְׁאֵלְתָא דִּיחִידָא.

וְשְׁאֵלְתָא דְאִית לְבַר נָשׁ לְשְׁאֵלָא
מִמְאֲרִיה, הֵן מְסוּדְרוֹת
בַּט' גְּזוּנֵי, אִית בְּאֵלְפָא בֵּיתָא, וְאִית
בְּאֵדְכָר מְכִילֹהוּי דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ
הוּא, רַחוּם וְחַנּוּן וְגו'. אִית בְּשִׁמְהֵן
יְקִירָן דְקוּדְשָׁא בְּרִיךְ הוּא, בְּגוֹן
אֱהִיָּה, יְהוּ, יְהוֹ, אֵל, אֱלֹהִים, יְהוָה
יֵאחֲדוּנְהוּ עֲבָאוֹת, שְׂדֵי, אֲדֵנִי.

אִית בְּעֶשֶׂר סְפִירוֹת, בְּגוֹן: מַלְכוּת,
יְסוּד, הוֹד, נִצְח, תְּפָאֶרֶת,
גְּבוּרָה, חֶסֶד, בִּינָה, חֲכָמָה, בְּתָר.
אִית בְּאֵדְכָר צְדִיקָיָא, בְּגוֹן הָאֲבוֹת

וְהַנְּבִיאִים וְהַמְּלָכִים. אֵית בְּשִׁירֵי
 וּבְתוֹשֶׁבְתַי, דְּאֵית בְּהוֹן קַבְּלָה
 אֲמוּתִית. וְעֵילָא מְנַהוֹן מָאן דִּידַע
 לְתַקַּן תְּקוּנִין לְמַאֲרִיחַ, כְּדָקָא יְאוּת.
 וְאֵית בִּידִיעָה סְלָקָא מִתְתָּא לְעֵילָא,
 וְאֵית מָאן דִּידַע לְהַמְּשִׁיךְ שְׂפַעָא
 מֵעֵילָא לְתַתָּא. וּבְכָל ט' גְּזוּנֵי אֱלִין,
 צְרִיכָא כּוּנָה גְּדוּלָּה, וְאִי לָא עָלִיחַ
 קָרָא דְכְּתִיב, (שמואל א ב) וּבִזִי
 יִקְלִי.

וּבְכּוּוּנַת אָמֵן, דְּהוּא כְּלִיל תְּרִין
 שְׂמָהֵן יְהוָה אֲדַנְי.

וּבְכּוּוּנַת אָמֵן, דְּהוּא כְּלִיל תְּרִין שְׂמָהֵן יְהוָה אֲדַנְי
 שְׁהוּא כּוּלָּל ב' שְׁמוֹת הוּיָה אֲדַנִּי, כִּי אֲמֵן גִּימְטְרִיָּה

וְהָאֶחָד גְּנִיז טוֹבִיָּה וּבְרֻכּוֹהִי, בְּאוֹצַר
הַנְּקָרָא הַיְכָל, וְהוּא רְמוּז בַּפְּסוּק
(חֲבֻקֹק ב) וְה' בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ הֵם מִפְּנֵי
וּלְדָא רְמוּז רַבּוּתֵינוּ וְכְרוֹנָם לְבָרְכָה,
כֹּל טוֹב הָאָדָם בְּבֵיתוֹ, שְׁנַאמַר

צ"א וכן אלו הב' שמות הם בגימטריא צ"א, (כלומר
שיכון ליחד אלו הב' שמות שהם סוד יחוד ז"ן), וְהָאֶחָד
גְּנִיז טוֹבִיָּה וּבְרֻכּוֹהִי, בְּאוֹצַר הַנְּקָרָא הַיְכָל, והשם
הויה, שהוא ז"א, גונז טובו שהוא החסד, וברכותיו
שהיא הגבורה באוצר הנקרא היכל, שהוא שם
אדנ"י שבגימטריא היכל שהיא מלכות, והוא רמוז
בפסוק, "וְה' בְּהֵיכַל קָדְשׁוֹ הֵם מִפְּנֵי", פרוש שם
הוי"ה מלובש בשם אדנ"י שבגימטריא היכל כמנין
הס בסוד היחוד, וּלְדָא רְמוּז רַבּוּתֵינוּ וְכְרוֹנָם לְבָרְכָה
ולזה רמזו רז"ל: כֹּל טוֹב הָאָדָם בְּבֵיתוֹ, פרוש כל
הטוב של אדם (שבגימטריא מ"ה שהוא שם הויה
במילוי אלפי"ן) גנוז במלכות, שְׁנַאמַר (במדבר יב)

(במדבר יב) בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא,
וּמִתְרַגְּמִינָן בְּכָל דְּעַמִּי.

וְאִי מְכוּוֹן בְּכָל חַד וְחַד מִט' גּוֹוֹנֵי
בְּדָקָא יְאוּת, דָּא הוּא בַר נָשׁ
דְּאוּקִיר לְשָׁמָא דְמֵאֲרִיָּה לְשָׁמָא
קַדִּישָׁא, וְעַל דָּא פְתִיב פִּי מְכַבְּדֵי
אַכְבַּד וּבְזֵי יִקְלוּ, אַכְבַּד בְּעֵלְמָא
דִּין, לְקַיִים וּלְמַעְבַּד כָּל צְרֻכֵי. וַיַּחֲזִין

בְּכָל בֵּיתִי נֶאֱמָן הוּא, וּמִתְרַגְּמִינָן בְּכָל דְּעַמִּי, פִּירוּשׁ
במלכות.

וְאִי מְכוּוֹן בְּכָל חַד וְחַד מִט' גּוֹוֹנֵי בְּדָקָא יְאוּת, וְאִם
מכוון בכל אחד ואחד מט' אופני התפלה כראוי
להיות, דָּא הוּא בַר נָשׁ דְּאוּקִיר לְשָׁמָא דְמֵאֲרִיָּה
לְשָׁמָא קַדִּישָׁא, זֶהוּ הָאָדָם הַמְכַבֵּד אֶת שֵׁם אֲדוֹנָו
שֶׁהוּא שֵׁם הַקָּדוֹשׁ (מלכות), וְעַל דָּא פְתִיב פִּי מְכַבְּדֵי
אַכְבַּד וּבְזֵי יִקְלוּ, אַכְבַּד בְּעֵלְמָא דִּין, לְקַיִים וּלְמַעְבַּד

כָּל עַמְמֵי אֶרְעָא, אַרִי שְׂמָא דְה' אֲתַקְרִי
 עֲלֵיהּ, וַיִּדְחֲלוּן מִנִּיהּ. וּבְעֲלָמָא
 דְאֲתִי, יִזְכִּי לְמִיָּקָם בְּמַחֲצֵת חֲסִידִים,
 אַף עַל פִּי דְלֵא קְרִי
 דְלֵא קְרִי כָּל צוֹרְכֵיהּ, פִּינּוּן דְזוּכָה
 לְאִשְׁגָּחָא יְדִיעַת מְאָרִיָּה, וְאִיכּוּנּוּן
 בֵּיהּ בְּדָקָא יְאוּת.

כָּל צָרְכוּי, אַכְבְּדוּ בְעוֹלָם הַזֶּה לְקִיָּים וּלְעִשׂוֹת כָּל
 צָרְכֵי, וַיִּחֲזוּן כָּל עַמְמֵי אֶרְעָא אַרִי שְׂמָא דְה' אֲתַקְרִי
 עֲלֵיהּ, וַיִּדְחֲלוּן מִנִּיהּ וַיִּרְאוּ כָּל עַמֵּי הָאָרֶץ כִּי שֵׁם
 הוּיָהּ נִקְרָא עֲלֵיהּ וַיִּרְאוּ מִמֶּנּוּ, וּבְעֲלָמָא דְאֲתִי, יִזְכִּי
 לְמִיָּקָם בְּמַחֲצֵת חֲסִידִים, וּבְעוֹלָם הַבָּא יִזְכֶּה לְעַמּוּד
 בְּמַחֲלֶקֶת הַחֲסִידִים, אַף עַל פִּי דְלֵא קְרִי כָּל צוֹרְכֵיהּ,
 אַף עַל פִּי שְׂלָא קְרָא בְּתוֹרָה כָּל צָרְכוּ, פִּינּוּן דְזוּכָה
 לְאִשְׁגָּחָא יְדִיעַת מְאָרִיָּה, וְאִיכּוּנּוּן בֵּיהּ בְּדָקָא יְאוּת,
 כִּיּוֹן דְזוּכָה לְהַתְּבוֹנֵן וּלְדַעַת בִּידִיעַת אֲדוֹנּוּ בְשַׁעַה
 שְׂמַתְפַּלֵּל וּכִיּוֹן בּוּ כְּרָאוּי.

מַאי וּבַי יִקְלוּ. דָּא הוּא מָאן דְלֵא
 יָדַע לְאַחַדָּא שְׁמָא קַדִּישָׁא,
 וְלִקְשָׂרָא קְשָׂרָא דְמַהִימְנוּתָא,
 וְלֵאמְשָׁכָא לְאַתָּר דְאַצְטְרִיךְ,
 וְלֵאזְקִיר שְׁמָא דְמַאֲרִיָּה טָב לִיָּה
 דְלֵא אֶתְבְּרִי. וְכֹל שְׁפֹן מָאן דְלֵא
 אֶתְבְּוֹן בְּאֵמֵן.

מאי ובאי יקלו על מי נאמר פסוק זה? דא הוא מאן דלא ידע לאחדא שמא קדישא, זה הוא מי שאינו יודע ליחד את השמות הקדושים, (כלומר שלא רצה ללמוד איך ליחד את השמות הקדושים), ולקשרא קשרא דמהימנותא, ולקשר את קשר הספירות של עולם האצילות הנקרא אמונה, ולאמשכא (דף קע"ח ע"ב) לאתרא דאצטריך, ולהמשיך את השפע למקום שצריך, ולאזקיר שמא דמאריה טב ליה דלא אתברי טוב לו שלא היה נברא, . וכל שפון מאן דלא אתבון

בְּאֵמֶן כָּל שָׁכֵן מִי שֶׁלֹּא נִתְּכֹוּיִן בְּאֵמֶן (וּכְמוֹ שֶׁהִבִּיא לְעִיל שֶׁאֵמֶן גִּימְטְרִיָּה ב' שְׁמוֹת הוּי"ה וְאֲדָנִי).

[רְאֵה עוֹד זֹהָר הַקְּדוּשׁ (פְּרָשַׁת נח בְּתוֹסְפֹתָא דף ס"ב:), תִּיקוּנֵי זֹהָר יט, מ, וז"ל: וְדָא אִיהוּ הָעוֹנָה אֵמֶן בְּכָל כָּחוֹ, בְּהוּא כ"ח, וּבְגִין דָּא אוֹקְמוּהָ מְאָרִי מִתְּנִיתִין, הָעוֹנָה אֵמֶן בְּכָל כָּחוֹ קוֹרְעִין לוֹ גְּזַר דִּינֵוּ שְׁל שְׁבַעִים שָׁנָה, וּבְגִינֵיהּ אֲתָמֵר (תְּהֵלִים צג ב) נְכוּן כְּסָאָךְ מְאֹז מְעוֹלָם אֲתָהּ, וּבִיָּה (אִיכָה ה יט) אֲתָהּ יְהו"ה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב, אֲתָהּ, הֵהוּא דְאֲתָמֵר בִּיָּה אָבִינוּ מְלַכְנּוּ אָבִינוּ אֲתָהּ, וּמֵאִי נִיְהוּ אָבִינוּ אָב הֶרְחָמֵן. בִּיאֹר: וְזֵהוּ הָעוֹנָה אֵמֶן בְּכָל כָּחוֹ, בְּאוֹתוֹ כ"ח, וּמִשׁוּם זֶה פְּרָשׁוּהָ בְּעֲלֵי הַמְּשָׁנָה, הָעוֹנָה אֵמֶן בְּכָל כָּחוֹ קוֹרְעִין לוֹ גְּזַר דִּינֵוּ שְׁל שְׁבַעִים שָׁנָה, וּבְגִלּוֹ נְאֻמֵּר נְכוּן כְּסָאָךְ מְאֹז מְעוֹלָם אֲתָהּ, וּבוֹ אֲתָהּ יְהו"ה לְעוֹלָם תֵּשֵׁב. אֲתָהּ, אוֹתוֹ שְׁנַאֲמֵר בוֹ אָבִינוּ מְלַכְנּוּ אָבִינוּ אֲתָהּ, וּמִי הוּא אָבִינוּ? אָב הֶרְחָמֵן.

זֹהָר לָג. וז"ל: בִּינּוּנֵיִים יְהִיב לוֹן שְׁאֲלֵתִין דְּלֵהוֹן מְלָבָר, וְלֹא עֲאֲלִין לְגָאוּ, רְשִׁיעֵיִיא אֲדַחֲיִין מִתְּמֹן, וְלֹא יְהִיב לוֹן שְׁאֲלֵתִין דְּלֵהוֹן, אֲלֵא עֲלִיָּהוּ אֲתָמֵר (יִשְׁעִיָּה א יב) מִי בְקִשׁ זֹאת מִיְדָכֶם רְמֵס חֲצָרִי, וְאֲלִין אֵינּוֹן רְשִׁיעֵיִיא, דְּהוּוּ מְבַזִּין לְמַלְכָּא בְּצִלוֹתְהוֹן, דְּמִנְחָן לְמִשְׁמַע צְלוֹתָא, וּפְסָקִין לָהּ עַל שִׁיחָה בְּטִלָּה. בִּיאֹר: לְבִינּוּנֵיִים נוֹתֵן לָהֶם אֵת

בקשותיהם מבחזין, ולא נכנסים פנימה. הרשעים נדחים משם, ולא נותן להם את בקשותיהם, אלא עליהם נאמר, מי בקש זאת מידכם רמס חצרי, ואלו הם הרשעים שהיו מבזים את המלך בתפלתם, שמוניחים לשמע את התפלה ומפסיקים אותה על שיחה בטלה. זוהר ח"א כ: [וז": הצדיק אינו נותן שנה לעיניו ביום ובלילה עד שמוכיח הרשעים ומביאם שישובו בתשובה - ח"א כט: וז": מי שמוחה לכבוד שמים אין מלאך המות שולט בו כשאר בני אדם], לח: ס"ב.

זוהר ח"ב קלא: וז"ל: ומאן דמשתעי בבי כנישתא במלין דחול, ווי ליה, דאחזי פרודא, ווי לית דגרע מהימנותא. ווי ליה דלית ליה חולקא באלהא דישראל. דאחזי דהא לית (ליה) אלהא, ולא אשתכח תמן, (ולית ליה חולקיה ביה) ולא דחיל מניה, ואנהיג קלנא בתקונא (ס"א בתקיפא) עלאה דלעילא. ביאור: ומי שמדבר בבית הכנסת בדברי חל - אוי לו! שמראה פרוד. אוי לו! שגורע את האמונה. אוי לו! שאין חלק באלהי ישראל. שמראה שהרי אין (לו) אלוה ואינו נמצא שם (ואין לו חלק בו) ולא פוחד ממנו, ומנהיג קלון בתקון (בחזק) העליון שלמעלה. [ועיי"ע פע"ח שער הכונות אמן פ"ב, מהר"ם שי"ף פרשת ואתחנן].

זוהר פרשת וילך דף רפה. וז"ל: וְזֶהוּ הָאָדָם שֶׁמִּכְבֵּד שָׁם רבונו ליחד את השם הקדוש, ועל זה כתוב (שמואל א ב) כי מכבדי אכבד. כי מכבדי - לעולם הזה. אכבד - לעולם הבא. ובזוי יקלו, מאי ובזוי יקלו. דא הוא מאן דלא ידע ליחדא שְׁמָא קדישא, ולקשרא קשרא דמהימנותא, ולאמשכא ברכאן לאתר דאצטריה, ולאוקיר שְׁמָא דמאריה. וכל מאן דלא ידע לאוקיר שְׁמָא דמאריה, טב ליה דלא אברי. ביאור: ובזוי יקלו. מה זה ובזוי יקלו? זהו מי שלא יודע ליחד את השם הקדוש, ולקשר קשר האמונה, ולהמשיך ברכות למקום שצריך ולכבד שם רבונו. וכל מי שלא יודע לכבד את שם רבונו, טוב לו שלא נברא.

זוהר תרומה דף קע"ח: מאי ובזוי יקלו. דא הוא מאן דלא ידע ליחדא שְׁמָא קדישא, ולקשרא דמהימנותא, קשרא לאתר ולאמשכא דאצטריה, ולאוקיר שְׁמָא דמאריה טב ליה דלא אתברי. וכל שכן מאן דלא אתכונן באמן.

זוהר ח"ב מו: קכט, פרשת ויקהל דף רו. כד סליק ספר תורה לתמן, כדן בעאן כל עמא לסדרא גרמייהו לתתא, באימתא בדחילו ברתת בזיע, ולכוונא לבניהו, כמה דהשתא קיימין על טורא דסיני לקבלא אורייתא, ויהון

צִיִּיתִין וַיִּרְכּוּן אוֹדְנִיָּהּ. וְלִית רְשׁוּ לְעָמָא לְמַפְתַּח פּוּמִיָּהוֹן, אֲפִילוּ בְּמִילֵי דְאוֹרִיָּתָא, וְכָל שְׂכָן בְּמִלָּה אַחְרָא, אֵלָא כָּלְהוּ בְּאַיִמְתָּא, כְּמָאן דְּלִית לֵיהּ פּוּמָא וְהָא אוֹקְמוּהָ, דְּכַתִּיב, (נחמיה ח) וּכְפַתְחוּ עֲמֻדוֹ כָּל הָעָם. (נחמיה ח) וְאַזְנֵי כָּל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה. בִּיאור: כְּשֶׁעוֹלָה לְשֵׁם סֵפֶר תּוֹרָה, אִזְ צְרִיכִים כָּל הָעָם לְסִדֵּר עֲצָמָם לְמִטָּה בְּאַיִמָּה וּפְחָד, בְּרַתָּת וּבְזִיעַ וּלְכוּן לְבָם, כְּאֵלוּ שְׂכַעַת עוֹמְדִים עַל הַר סִינֵי לְקַבֵּל תּוֹרָה, וַיְהִי מִקְשִׁיבִים וּמִטִּים אֲזַנֵּיהֶם. וְאִין רְשׁוּת לְעָם לְפַתַּח פִּיהֶם אֲפִלוּ בְּדַבְרֵי תּוֹרָה, כָּל שְׂכָן בְּדַבָּר אַחַר, אֵלָא כָּלָם בְּאַיִמָּה, כְּמִי שְׁאִין לוֹ פֶּה, וְהָרִי פְּרָשׁוּהָ, שְׂכַתוֹב (נחמיה ח) וּכְפַתְחוּ עֲמֻדוֹ כָּל הָעָם. (שם) וְאַזְנֵי כָּל הָעָם אֶל סֵפֶר הַתּוֹרָה. אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כַּד מִפְּקִין סֵפֶר תּוֹרָה בְּצַבּוֹרָא, לְמִקְרָא בֵּיהּ, מִתְּפַתְחוּן תַּרְעֵי שְׁמַיָּא דְּרַחֲמִין, וּמְעוֹרְרִין אֶת הָאֵהָבָה לְעֵילָא. בִּיאור: אָמַר רַבִּי שְׁמַעוֹן, כְּשֶׁמוֹצִיאִים סֵפֶר תּוֹרָה בְּצַבּוֹר לְקִרְאָא בּוּ, נִפְתַּחִים שְׁעָרֵי רַחֲמִים בְּשָׁמַיִם, וּמְעוֹרְרִים אֶת הָאֵהָבָה לְמַעְלָה. - זוהר ח"ג כ., כט.; מו.; פְּרָשַׁת אַחְרֵי עַה; קכט.; רכ, [רלט: מִי שְׂרוּאָה עוֹבְרֵי עֲבָרָה וְאִינוּ מוֹחָה, עוֹבֵר בְּשִׁלְשָׁה לְאוּיִן], רפה.; רפו קכט, - זוהר חֲדָשׁ וַיִּקְרָא מַט, רַעֲיָא מְהִימְנָא כ'. זוהר וַיִּלְךְ].

וְעַל דָּא, כָּל מָאן דְּמַרְחִישׁ
 בְּשִׁפּוּתֵיהּ בְּנִקְיוּתָא דְּלִבָּא,
 בְּמִיָּא דְּמִנְקֵי, מָאי כְּתִיב בְּתַרְיָה,
 וַיֹּאמֶר אֱלֹהִים נַעֲשֶׂה אָדָם, כְּלֹמֶר,
 בְּשִׁבִיל אָדָם דִּידַע לְאַחַדָּא צִלָּם
 וּדְמוּת כְּדָקָא יְאוּת, וַיִּרְדּוּ בְּדַגַּת
 הַיָּם. (עד כאן ד"א).

ועל דא, כל מאן דמרחיש בשפוטתיה בנקיותא
 דלבא, ועל כן כל מי שמרחיש ומתפלל בשפתיו
 בנקיון הלב, (מלהרהר דברים אחרים, המפריעים
 לכונת התפילה), במיא דמנקי, היינו אחר שטיהר
 עצמו במים המטהרים (במקוה טהרה), מאי כתיב
 בתריה, מה כתוב עליו ויאמר אלהים נעשה אדם,
 שברא הקדוש ברוך הוא את בני האדם כלומר,
 בשביל אדם דידע לאחדא צלם ודמות כדקא יאות,
 כלומר: ז"א המכונה צלם והמלכות המכונה דמות,

פּרָקָא רְבִיעָא

עֲתִיקָא, טָמִיר וְסָתִים. זְעִירָא
 דְּאַנְפִּין, אֲתַגְלִיָּא זְלָא
 אֲתַגְלִיָּא. דְּאֲתַגְלִיָּא, בְּאַתְוֹן
 בְּתִיב. דְּאֲתַבְסִיָּא, סָתִים בְּאַתְוֹן,

על ידי זה וירדו בדגת הים וישלטו בכל, ויושפע
 שפע רב בכל העולמות על ידיהם.

[עד כאן הדבר אחר שפתח בו לעיל (דף קעז ע"ב) וזה
 לשונו שם (עם תרגום ללשון הקודש): דְּבַר אַחַר, יִשְׁרָצוּ
 הַמַּיִם, תַּרְגוּם יִרְחֲשׁוּ, כְּלוּמַר כִּד מְרַחֲשִׁין בְּשִׁפּוּתֵיהּ
 פִּתְגָמֵי צְלוּתָא הֵינּוּ כְּשִׁמְתַּנּוּעֵעוֹת שִׁפְתֵי דְבָרֵי תַפְלָה
 בְּזָכוּתָא בְּזָכוֹת הַלֵּב וּבְנִקְיוֹת דְּעֵתָא וּבְנִקְיוֹת הַדְּעַת מְכַל
 מִחֲשָׁבוֹת אַחֲרוֹת וּבְמֵיָא וּבְטִהָרַת הַמַּיִם, יִזְכֶּה לְכַרֵּר
 הַבְּרוּרִים שְׁבַמַּיִם הָאֲדִירִים שֶׁהֵם הַמְּלָכִים שְׁמֵתוּ, הוּהוּ
 רְחִישׁ נִפְשָׁא חֵיתָא הוּא רוּחַשׁ וּמְכַרֵּר אֶת הַנְּצוּצוֹת
 הַקְּדוּשִׁים מֵהֶם, וְנַעֲשֶׂה מֵהֶם נֶפֶשׁ חַיָּה בְּסוּד תַּחֲתִית
 הַמַּתִּים].

דלא מתיישבן באתרוי, בגין דאיהו
לא אתי'ישבו ביה עלאין ותתאין.

ויאמר אלהים תוצא הארץ נפש
חיה למינה בהמה ורמש

וגו', היינו דכתיב, (תהלים לו) אדם

ובהמה תושיע יהוה יאהדוננו. חד

בבללא דאחרא משתבחא. בהמה

בבללא דאדם, (ויקרא א) אדם כי

יקריב מכם קרבן ליהוה יאהדוננו

מן הבהמה, משום דאתכלל

בבללא דאדם.

בד נחת אדם דלתתא (דף קע"ח ע"ב)

בדיוקנא עלאה, אשתבחו תרין

רוחין מתרין סטרין, דימינא

וּשְׁמֵאלָא בְּלִיל אָדָם. דִּי מִנָּא,
נְשִׁמְתָא קַדִּישָׁא. דְּשִׁמְתָא נְפֶשׁ
חַיָּה. חָב אָדָם אֶתְפֶּשֶׁט שְׁמֵאלָא,
וְאֶתְפֶּשֶׁטוּ אֵינֹן בְּלָא גּוֹפָא.

בְּד מֵתְדַבְּקִין דָּא בְּדָא, אֶתְיִלְדִין
בְּהָא חַיָּה דְּאֹלִידַת (רוחין)
סְגִיאוֹן בְּקִטְרָא חָדָא. כ"ב אֶתְנֹון
סְתִימוֹן, כ"ב אֶתְנֹון אֶתְגְּלִיין, י'
סְתִים, י' גְּלִיָּא. סְתִים וְגְלִיָּא,
בְּמִתְקָלָא דְטַפְסִין, אֶתְקָלוּ.

י' נְפִקִין מֵנִיה דְּכַר וְנוֹקְבָא ו"ד,
בְּהָא אַתְר, ו' דְּכַר, ד' נוֹקְבָא.
בְּגִין דָּא, ד"ו תִּרִין. ד"ו דְּכַר וְנוֹקְבָא.
ד"ו תִּרִין קַבְלִין. תִּרִין י' בְּלַחֲזוּדֵי

דְּבַר. ה' נִקְבָּא. ה' ד' הֵנּוּת
 בְּקַדְמִיתָא, וּמִדְּאַתְעַבְרַת בִּי בְּגוּיָה,
 (אוּלִידַת) אַפִּיקַת ו', (הָרִי כִי בַה' אֵית ד'וּ וּבִיה
 אֵית ה"ה הָרִי יִה"ו) אַתְחֵוּי יו"ד בְּחֻוּיָה
 בְּלָלָא דִּיה"ו. מִדְּאַפִּיקַת יו"ד דְּהוּא
 דְּבַר וְנִקְבָּא, אַתֵּי שְׁבַת לְכַתָּר,
 וּמְכַסֵּיָא לְאַמָּא.

וַיֵּרְאוּ בְּנֵי הָאֱלֹהִים אֶת בְּנוֹת
 הָאָדָם, (בְּרֵאשִׁית ו) תֵּינִזוּ
 דְּכַתִּיב, (יְהוֹשֻׁעַ ב) שְׁנַיִם אַנְשִׁים
 מֵרַגְלִים חָרַשׁ לְאֹמֵר, מָאִי בְּנוֹת
 הָאָדָם. דְּכַתִּיב, (מְלָכִים א ג) אִזְ תְּכַאֲנָה
 שְׁתַּיִם נָשִׁים זֹנֹת אֶל הַמֶּלֶךְ.
 בְּגִינֵיהוֹן כְּתִיב, בִּי רְאוּ כִי חֲכַמַת

אֱלֹהִים בְּקֶרְבוֹ וְגו'. אִז תְּבֵאנָה זְלָא
 בְּקֶדְמִיתָא. בְּקוֹסְטְרָא דְקִיטוֹרִי
 דְפִינְגָאן, תִּרְיִן מִתְחַבְּקֵן הוּז לְעֵילָא,
 לְתַתָּא נְחָתוּ יִרְתוּ עֶפְרָא, אִבְדוּ
 חוּלְקָא טָבָא דְהוּה בְּהוּ. עֶטְרָא
 דְבוּמְלָא (ס"א דְחֻמְלָא) זְאֲתַעְטֵר
 בְּקוֹסְטָא דְעֵנְבָא.

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָחֲזוּנִי אֶל מִנְּשֵׁה מַח
 תִּצְעַק אֵלַי. (שְׁמוֹת י"ד) אֵלַי
 דִּיִּיקָא. דְּבֵר אֶל בְּנֵי יִשְׂרָאֵל וַיִּסְעוּ.
 וַיִּסְעוּ דִּיִּיקָא. בְּמִזְלָא הוּה תְּלִי,
 דְּבַעָא לְאִזְקִיר דְקִנְיָה. (שְׁמוֹת טו)
 זְהִיִּישֵׁר בְּעֵינָיו תַּעֲשֶׂה זְהִיִּישֵׁר
 לְמִצּוֹתָיו וְשִׁמְרֵת בָּל חֻקָּיו עַד

בִּיאַן. בִּי אֲנִי יְהוָה יִהְיוּ יִתְּרוֹתַי יִתְּרוֹתֶיךָ,
לְהֵאֵל הַזֶּקֶא.

פִּרְקָא חֲמִישָׁא

הוּי גוּי חוּמַא עִם כְּבֹד עֵזֶן זֶרַע
מִרְעִים בְּנִים וְגו' (ישעיה א).
שְׁבַעַה דְרַגְיִן יו"ד ה"ה ו"ה ה"י ו"ו
אֲפִיק ד' ה"ה הו"י, ה"ה אֲפִיק ו"ו ד"ו
לְכַר אֲסֵתִיר אָדָם דְּכַר וְנוֹקְבָא
דְּאִינוּן ד"ו דְכַתִּיב בְּנִים מִשְׁחִיתִים.
בְּרֵאשִׁית בְּרֵא. בְּרֵאשִׁית מֵאֲמַר.
בְּרֵא חֲצִי מֵאֲמַר. אָב
וּבֵן. סְתִים וְגַלְיָא. עֵדֶן עֲלָאָה דְסְתִים
וְגַלְיָא. עֵדֶן תַּתָּאָה, נְפִיק לְמַטְלְטְלִי
(ס"א לְמַטְלְנוּי) וְאַתְגַּלְיָא יְהוּזָה. יְהֵ.

אֱלֹהִים. אֵת. אֲדַנִּי אֶהְיֶה. יְמִינָא
 וְשָׂמְאֵלָא כְּחָדָא אֲשַׁתְּתַּפּוּ, הַשְּׁמַיִם.
 וְאֵת, דְּכַתִּיב, (דברי הימים א כט)
 וְהִתְפַּאֲרַת וְהִנְצַח אֵינּוֹן כְּחָדָא
 אֲשַׁתְּתַּפּוּ. הָאָרֶץ, דְּכַתִּיב, (תהלים ח)
 מָה אֲדִיר שְׁמֶךָ בְּכָל הָאָרֶץ. (ישעיה ו)
 מְלֵא כָּל הָאָרֶץ כְּבוֹדוֹ.

יְהִי רַקִּיעַ בְּתוֹךְ הַמַּיִם לְהַבְדִּיל בֵּין
 הַקַּדְּשׁ וּבֵין קֹדֶשׁ הַקַּדְּשִׁים,
 עֲתִיקָא לְזַעֲרָא, אֶתְפַּרֵּשׁ, וְאֶתְדַבֵּק.
 לָא אֶתְפַּרֵּשׁ מִמֶּשׁ פּוּמָא מִמִּלְלָא
 רַבְרָבָן. אֲנִתִּיק וְאֶתְעַטָּר בְּכַתְרִין
 זַעֲרִין, בְּחַמְשָׁה זַיִּין מַיִם, וְכַתִּיב
 (במדבר יט) וְנָתַן עָלָיו מַיִם חַיִּים. (ירמיה

י) הוא אלהים חיים ומלך עולם.
 (תהלים קטז) אֶתְחַלֵּךְ לִפְנֵי יְהוָה יֵאָדוּנְהוּ
 בְּאַרְצוֹת הַחַיִּים. (שמואל א כה) וְהִיתָה
 נֶפֶשׁ אֲדָנִי צְרוּרָה וְגו'. וְעֵין הַחַיִּים
 בְּתוֹךְ חֶגְגֵן. י"ה, יו"ד ה"א, אהי"י בין
 מים למים. מים שלימין, ומים דלא
 שלימין. רחמין שלימין, רחמין
 דלא שלימין.

וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָדוּנְהוּ לָא יְדוֹן רִנְחֵי
 בְּאָדָם לְעוֹלָם בְּשַׁנְגָּם הוּא
 בְּשָׂר. (בראשית ו) וַיֹּאמֶר יְהוָה יֵאָדוּנְהוּ,
 כִּד אֲתֵי־שָׂבָא בְּזַעֲרָא. מִכָּאן (נ"א דכד
 אָמַר בְּשֵׁם אֱמֶרֹ) (לומר) דְּבַר. דְּעַתִּיקָא
 סְתִים קְאָמַר לָא יְדוֹן רִנְחֵי בְּאָדָם

דלעיילא, משום דבההוא רוחא
 דאתנשבא מתרין נוקבין
 דפרדשקא, משוך לתתאי.

ובגין כך כתיב (ימי עולם) והיו ימיו
 מאה ועשרים שנה. יו"ד
 שלים ולא שלים. י' בלחודי מאה.
 תרין אתון תרין זמנין, מאה
 ועשרים שנה. י' בלחודי כד (דף קע"ט
 ע"א) אתגליא בזעירא, אתמשך
 בעשר אלפין שנין. מכאן כתיב,
 (תהלים קלט) ותשת עלי כפכה.

הנפילים היו בארץ, (בראשית ו) היינו
 דכתיב ומשם יפרד והיה
 לארבעה ראשים. מאתר דאתפרש

בְּנִתָּא, אֶקְרִי הַנְּפִילִים, דְּכִתִּיב וּמִשָּׁם
 יִפְרֹד. הָיִו בְּאֶרֶץ בֵּימֵי הָהֵם, וְלֹא
 לְבַתָּר זְמַנָּא. עַד דְּאַתָּא יְהוֹשֻׁעַ, וּבְנֵי
 הָאֱלֹהִים אִסְטַמְרוּ.

עַד דְּאַתָּא שְׁלֵמָה וּבְנוֹת הָאָדָם
 אֶתְכַלְלָא, הָדָא הוּא דְכִתִּיב,
 (קהלת ב) וְתַעֲנוּגוֹת. תַּעֲנַגְתָּ קְאִרִי
 (תַּעֲנוּגִים לֹא קְאִרִי) בְּנֵי הָאָדָם (נ"א דְאַתְרִמִּיזוּ)
 דְּאַתְרִמִּיז מֵהָאִי רוֹחִין אַחֲרֵינִין, דְּלֹא
 אֶתְכַלְלוּ בְּחֻכְמָה עֲלֵאָה, דְּכִתִּיב,
 (מלכים א ה) וַיְחַוְּלֵהוּ יְהוֹשֻׁעַ נָתַן חֻכְמָה
 לְשֵׁלֵמָה, וּכְתִיב (מלכים א ה) וַיִּחַבֵּם
 מִכָּל הָאָדָם. מִשּׁוּם דְּהָנִי לָא
 אֶתְכַלְלוּ בְּאָדָם.

וַיְהוֹדֶה יֵהוּדֵנְהוּ נָתַן חֲכָמָה, ה' עֲלָאָה. וַיַּחֲבֹם, דְּמִינָה אֶתְחַבֵּם לְתַתָּא. הַמָּה הַגְּבוּרִים אֲשֶׁר מֵעוֹלָם, עוֹלָם דְּלַעֲיָלָא. אַנְשֵׁי הַשָּׁם, דְּאֶתְנַהֲגֵן בְּשָׂמָא. מָאֵי שָׂמָא. שָׂמָא קַדִּישָׁא, דְּאֶתְנַהֲגֵן בֵּיהּ דְּלֹא קַדִּישִׁין לְתַתָּא, וְלֹא אֶתְנַהֲגֵן אֵלָּא בְּשָׂמָא. אַנְשֵׁי הַשָּׁם סְתָם, וְלֹא אַנְשֵׁי הוּי"ה. לֹאֵי מְסֻתִים סְתִימָא, אֵלָּא גְרִיעוּתָא, וְלֹא גְרִיעוּתָא אַנְשֵׁי הַשָּׁם סְתָם, מִכְּלָלָא דְּאָדָם נִפְקוּ, כְּתִיב (תהלים מט) אָדָם בִּיקָר בַּל יִלִּין, אָדָם בִּיקָר, בְּיַקִּירוּ דְּמַלְכָּא, בַּל יִלִּין, בְּלֹא רוּחָא.

תְּלִיסַר מַלְכֵי קַרְבָּא, בְּשַׁבְּעָה.
 שַׁבְּעָה. מַלְכֵי בְּאַרְעָא,
 אֲתַחְזִיאוּ נְצָחֵי קַרְבָּא. תַּשְׁעָה
 דְּסַלְקִין בְּדַרְגֵּין, דְּרַהֲטִין בְּרַעוּתְהוֹן,
 וְלִית דְּיַמְחֵי בִּידִיהוֹן. חֲמִשָּׁה מַלְכֵי
 קַוְיָמִין בְּבַחֲלוֹ, לְקַמֵּי אַרְבַּע לָא
 יבְּלִין לְמִיקָם.

אַרְבַּע מַלְכֵי נַפְקִין לְקַדְמוֹת
 אַרְבַּע, בְּהוֹן תַּלְיִין
 בְּעַנְבִין בְּאַתְכְּלָא צְרִירָן בְּהוֹ
 שַׁבְּעָה רַחֲמִינִין. סְהַדִּין סְהַדוּתָא וְלָא
 קַוְיָמִין בְּדוּכְתִייהוּ. אֵילָנָא דְּמַבְּסָם
 יְתִיב בְּגוֹ. בְּעַנְפוֹי אַחֲדָן וּמְקַנְנִין
 צַפְרִין. תַּחֲזוּתוֹי תַּטְלִל חִזּוּתָא

דְּשְׁלִיטָא בְּהוּא אֵילָנָא בְּתַרֵּי
 בְּבִישׁוּן, לְמִיחָךְ בְּשִׁבְעָה סְמָכִין
 סְחָרְנִיָּה, בְּאַרְבַּע חִיּוּן, מְתַגְלָגְלִין
 בְּאַרְבַּע סְטָרִין.

חֲזִיָּא דְרָהִיט בִּש"ע דְּלוּגִין, דְּלִיג
 עַל טוּרִין, מְקַפֵּין עַל
 גְּבַעְתָּא, דְּבַתִּיב, (שִׁיר הַשִּׁירִים ב) מְדַלֵּג
 עַל הַחֲרִים מְקַפֵּין עַל הַגְּבַעוֹת.
 זְנַבִּיָּה בְּפוּמִיָּה, בְּשִׁנּוּי, נְקִיב בְּתַרֵּין
 גִּיסִין. כַּד נָטִיל גִּיסְטָרָא אֲתַעְבִּיד
 לְתַלְתַּת רוּחִין.

בְּתִיב וַיִּתְהַלֵּךְ חֲנוּךְ אֶת הָאֱלֹהִים.
 וּבְתִיב (מִשְׁלֵי כב) חֲנוּךְ לַנֶּעַר
 עַל פִּי דְרַבּוֹ. לַנֶּעַר הִידוּעַ. אֶת

הַאֱלֹהִים, וְלֹא אֶת יְהוָה יִאֲהוּבֵנוּ.
 וְאֵינְנוּ, בְּשֵׁם זֶה, כִּי לָקַח אֹתוֹ
 אֱלֹהִים לְהַקְרִיא בְּשֵׁמוֹ. תִּלְתַּת בְּתֵי
 דִּינִין, אַרְבַּע אֵינִין. אַרְבַּע בְּתֵי דִּינִין
 דְּלְעִילָא. אַרְבַּע לְתַתָּא. דְּכַתִּיב,
 (ויקרא יט) לֹא תַעֲשׂוּ עֹל בְּמִשְׁפַּט
 בַּמִּדָּה בַּמִּשְׁקָל וּבַמִּשׁוּרָה. דִּינָא
 קִשְׂיָא. דִּינָא דְלָא קִשְׂיָא, דִּינָא
 בְּשִׁקּוּלָא, דִּינָא דְלָא בְּשִׁקּוּלָא.
 דִּינָא רַבִּיָּא. (דִּינָא) דְּאִפִּילוּ לָא הֵא
 וְלֹא הֵא.

וַיְהִי כִּי יִחַל הָאָדָם לָרֹב עַל פְּנֵי
 הָאָדָמָה. יִחַל הָאָדָם לָרֹב.
 חֵינּוּ דְכַתִּיב בְּשֵׁם זִנּוּ, הָאָדָם

דִּלְעִילָא. וּבְתִיב עַל פְּנֵי הָאֲדָמָה.
 (שמות לד) וּמִשָּׁה לֹא יָדַע כִּי קָרַן
 עוֹר פָּנָיו, הֵינֵנוּ דְבַתִּיב, (בראשית ג)
 בְּתַנּוֹת עוֹר. קָרַן, דְבַתִּיב, (שמואל א
 טז) וַיִּקַּח שָׁמוּאֵל אֶת קָרַן הַשָּׁמֶן.
 לִית מְשִׁיחָא אֲלָא בְקָרַן, (תהלים
 פט) וּבְשֶׁמֶךְ תָּרוּם קָרְנֵנוּ. (תהלים
 קלב) שֵׁם אֲצַמִּיחַ קָרַן לְדוֹד. הֵינֵנוּ
 עֲשִׂירָאָה דְמַלְכָּא. וְאַתִּיא מִן יוֹבְלָא
 דְהִיא אִימָא, דְבַתִּיב, (יהושע ו) וְהָיָה
 בְּמִשׁוֹךְ בְּקָרַן הַיּוֹבֵל. קָרַן בִּיּוֹבְלָא
 אֲתַעֲטָר עֲשִׂירָאָה בְּאִימָא. קָרַן,
 דְנָטִיל קָרַן וְרִיזַח לְאַתְבָּא רוּחִיהָ
 לִיָּה.

וְהָאֵי קָרְן דְּיוֹבְלָא הוּא. וְיֹזְבֵד ה'.
 זח' נְשִׁיבָא דְרוּחָא לְכַלָּא.
 זכָּלָא תִּיּוּבִין לְאַתְרֵיהוּ, דְכְּתִיב,
 (ירמיה א) אָתְהָּ יְהוָה יֵאָחַדְנִי יֵאלֹהִים,
 כִּד אֶתְחַזֵּי ה' לַה', יְהוָה יֵאָחַדְנִי
 יֵאלֹהִים אֶתְקָרִי שֵׁם מְלֵא זכְּתִיב
 (ישעיה ב) וְנִשְׁגָב יְהוָה יֵאָחַדְנִי לְבַדּוֹ
 בְּיָוִם הַהוּא. (ס"א כִּד אֶתְחַזֵּר ה' לַה' וְאֶסְתַּלַּק
 י' פּוֹרְעֵנוּתָא אֶתִּי לְעֵלְמָא וְאֵי לָאוּ בְּשִׁבִיל אָדָם יְהוּ"ה
 לָא אֶתְקַיִים עֵלְמָא וְכֵלְא אֶתְחַרְבּ וְעַל דָּא כְּתִיב וְנִשְׁגָב
 וְגו') עַד כָּאֵן סְתִים וְאַתְעֵטֵר צְנִיעוּתָא

עַד כָּאֵן סְתִים וְאַתְעֵטֵר צְנִיעוּתָא דְמִלְכָּא עַד כָּאֵן
 נִסְתָּם וְנִתְעֵטֵר צְנִיעוּתוֹ שֶׁל הַמֶּלֶךְ בְּרוּךְ הוּא, (כִּי
 חֲמִשָּׁה פְּרָקִים שֶׁל סְפָרָא דְצְנִיעוּתָא הֵם חֲתוּמִים

דמלכא, דהיינו ספרא דצניעותא.
 זכאה (נ"א למאן דנפק וידע) למאן דעאל
 ונפק וידע שבילוי וארחוי. ברוך
 יהוה יאהדונה לעולם אמן ואמן.

וסתומים, ועל ידי לימודנו מה שאנו יכולים להבין
 בסתומם מתעטר הקדוש ברוך הוא למעלה ולמטה)
 דהיינו ספרא דצניעותא שבו מוצנעים הסודות של
 מלכו של עולם ברוך הוא, זכאה (נ"א למאן דנפק
 וידע) למאן דעאל ונפק אשרי מי שנכנס בשלום
 ויצא בשלום, (דהיינו שאם יהיו לו כמה ספקות בדברים
 האמורים בספר זה צריך שיחשוב בלבו שכל הספקות
 הם מחמת מיעוט שכל של אדם גשמי שאינו משיג סודות
 ודברים נסתרים ונעלמים רוחניים) וידע שבילוי
 וארחוי כלומר: והשיג שבילוי שהם פנימיות
 הסודות, ודרכיו שהם גלויי הסודות, כי הם עמוקים
 מאד, וכל סודות התורה רמוזים בספר זה שכל
 מאמר בזה הספר סובל כמה פירושים אמתיים.

עד כאן הוא ספר הצניעות אשרי מי
שנכנס ויצא, כלומר שיש צדיקים אשר
היו עולים לעולם העליון לשמוע
סודות התורה, אבל היו נשארים שם,
כמו שהבעש"ט אמר שכשהוא עלה
לעולם העליון, היה חשקו להשאר שם,
אבל אשרי מי ששולט בנשמתו לחזור
גם לעולם הזה, ויודע את דרכי ה'.

סגולות אמירת צורת המנורה

מה מאוד הפליגו באמירת "למנצח בנגינות" בציור מנורה וכתבו ז"ל ששכרו רב ועצום וראיתי בקונטרס בכתב יד לראשונים בזה סודותיו ותועלתו, ולפחות לעשות נחת רוח ליוצרנו נאמר אתו בכוונה בציור מנורה כתוב על קלף (חיד"א צפורן שמיר ב' יח), וכן גם כתב רבי דוד אבודרהם ע"ה (בפירושו על התפילה), שהקורא מזמור זה נחשב כמדליק המנורה בבית המקדש, כי מצא בו מ"ט תיבות כנגד מנין הגביעים הכפתורים הפרחים והנרות, גביעים כ"ב, כפתורים י"א, פרחים ט', נרות ז' הרי סך הכל מ"ט וז' פסוקים כנגד ז' קני המנורה, ופסוק ראשון יש בו ד' תיבות כנגד מלקחיה ומחתותיה, מלקחיה תרי, ומחתותיה תרי. ובספר "סדר היום" כ' בחשיבות קריאת המנורה על קלף ושהקורא מובטח לו שלא ינזק בכל אותו היום. כל הקורה את מזמור למנצח בצורת מנורה על קלף כאילו הדליק את המנורה בבית המקדש. כל האומר מזמור למנצח בנגינות בצורת מנורה בכל יום בהנץ החמה לא יקרה לו שום מקרה רע, וחשוב לפני הקב"ה כאילו הוא מדליק נרות בבית המקדש. ובספר מנורת המאור כתוב לאמרו בימי העומר, כששליח צבור אומר ברכת הכהנים, יאמר היחיד למנצח בנגינות ויצליח במעשיו, (שבט מוסר פרק ל"א), ואמרו חכמים בעלי הקבלה, כל מי שיראה זה המזמור בכל יום מצוייר כצורת מנורה, ימצא חן ושכל טוב בעיני אלהים ואדם אם הוא מצויר על ארון הקודש, יגן בעד גזירה רעה לקהל, ואמרו חכמים בעלי הקבלה, שהקב"ה הראה לדוד ע"ה ברוח הקודש זה המזמור כתוב באותיות של זהב מופז, עשוי בצורת מנורה, וכן הראה אותו למשה רבנו ע"ה דכתיב, כמראה אשר הראה ה' את משה כן עשה את המנורה, וראה מ"ש רבי אליעזר מגרמיזא זי"ע: ובזה המזמור תמצא שבעה עניינים, נגד שבעה הקנים שיש במנורה, והם. חנינה, ברכה, אור, ישועה, הודאה, שמחה, רננה. שכל אלה העניינים עתידים להיות לישראל, וכל האומר אותו שבעה פעמים כשיוצא לדרך יכוון בו, ילך לשלום ולהצלחה, ועיי"ע באריכות בספר "הזהור והמנורה".

ולאנשים בארץ תנוזם סלה

למה צדי בנה גת תמו מור שיר

אנכי אלהים ידעתי ויבשרו כענין יאר
לפי עת בארץ הרבה בשבילי ימים יאר
ידוך עמים אנכי ידוך עמי יאר
יעלמו ויורו וירצו ואלו כן תפלו פתח
ידוך עמים אנכי ידוך עמי יאר
אנכי צעתי יבשרו ואלו אנכי יאר
יבשרו אנכי ידוך עמי יאר

נחל לכיש/24 בית שמש
054-843678

קבר רבי שמעון בר יוחאי ז"ל
אוהל הרשב"י

70.000 איש

**מתאחדים בקריאת הזוהר הקדוש
יחד שבטי ישראל, אנשים, נשים, וטף
כל לומד מתחייב לקרוא בכל יום 3 עמודים מהזוהר.
בכל חודש מסיימים לקרוא ביחד
אלף פעמים את הזוהר הקדוש**

**המצטרף יזכה לברכה מידי חודש
בציון של אוהל הרשב"י במירון**
ומקבל שכר כנגד כולם - **70 מיליון סיומים** של כל ספרי הזוהר

להצטרפות נא להתקשר לטל: 03-5784413 פקס: 03-578-4480
מייל: AOEL612@gmail.com

יש לציין: שם ומשפחה, שם האמא, מקום הלימוד, עיר, טלפון
וכן את סוג הבקשה לברכה: זוג, פרנסה, זרע של קיימא, רפואה, שלום בית, וכו'

**שְׁעָרֵי שָׁמַיִם נִפְתָּח, וּמִיד לָנוּ יְרוּחַ, לְהַחִישׁ לָאֱלֹהֵינוּ כְּפִי שְׁהַבְטָח,
וּמְשִׁיחַ צְדָקֵינוּ לָנוּ יִשְׁלַח, וּבְאוֹ הַשְּׁלוֹם וְהַשְּׁלוּחַ וְהַשְּׁקֵט וּבְנֶחֱם**